

ייזום והפקת הטקס: **המחלקה לארגון וקשר עם ישראלים בתפוצות**

- "התמונות המלוות את הטקס לקוחות מתערוכת הצילומים - "ראיתי בחלון שלי ציפור" שהופקה על ידי המחלקה במטרה להביא את סיפורו של עוטף עזה בסימן של תקווה

1

Ceremony program concept and production:

The Department of Irgoon and Israelis Abroad

The photographs that accompany the texts are from "Here Comes the Sun" - a photography exhibition produced by the Department that seeks to present the story of the Gaza Envelope while looking ahead with hope

2

קהילות יקרות*,

אנו מגישים לכם כאן הצעה לטקס זיכרון - "מיגון לניגון", במלאת שנה לאירועי 7 באוקטובר שטלטלו את עולמנו.

מה כולל הטקס

הטקס כולל: קטעי קריאה, שירים, קטעי עדות, סרטונים שאפשר ומומלץ להקרין ברקע, ותפילות מסורתיות שנוסחו מחדש בעקבות האירועים.

בין או כרקע לטקסטים/שירים אנו ממליצים להקרין קטעים מתוך סרטונים שיעשירו את הטקס.

לנוחותכם, בעמוד הבא ריכזנו את הסרטונים המומלצים, ומספרנו אותם.

פתוח לשינויים

ההצעה שמוגשת לכם כאן היא כמובן 'שלד' שפתוח לשינויים והתאמות על פי אופי הקהילה שלכם, הזמן והמקום העומדים לרשותכם.

אורך הטקס

המלצתנו היא שהטקס לא יעלה על שעה. כאשר אתם מתכננים אותו, כדאי למדוד זמנים ולהתאים את התוכנית לזמן שהוגדר מראש.

"תערוכת צילומים - "ראיתי בחלון שלי ציפור

לקראת יום העצמאות האחרון הפיקה המחלקה תערוכת צילומים של עוטף עזה בסימן תקווה ותקומה בשם: "ראיתי בחלון שלי ציפור".

הצגת התערוכה יכולה להתאים מאד לאירוע. את התערוכה ניתן לתלות בכניסה או בחלל ההתכנסות. את הצילומים ניתן להזמין וקבל בפורמט דיגיטאלי מוכן להדפסה בלינק הבא:

https://www.tfaforms.com/5112441

קיר שיתוף

רעיון נוסף הוא להעמיד בכניסה לאירוע, קיר גדול שמזמין לשיתוף אישי חופשי בכתיבה או בציור.

ניתן להדביק על קיר קיים נייר בריסטול לבן, ולידו להניח טושים/ צבעים שמאפשרים לכל מי שרוצה להשאיר עליו את חותמו. או להביא "קיר נייד" שאפשר לקפל ולהעביר כך שיוכל להיות מוצג במקומות נוספים בהמשך.

> אנחנו עומדים לרשותכם ונשמח לסייע בכל דבר. עוכלו לפנות אלינו ב-wzo.israelis@gmail.com

> > שנדע ימים של שקט!

המחלקה לארגון וקשר עם ישראלים בתפוצות ההסתדרות הציונית העולמית

*הצעת הטקס מיועדת לשני המינים. מטעמי נוחות וכדי למנוע סרבול, הניסוח מופיע לעיתים בלשון זכר או בלשון רבים

מהזכויות לשירים שמופיעים בחוברת שמורות ליוצרים ולאקו"ם ©

Dear Communities*

We are pleased to present this suggested program for "From Agony to Harmony" – a commemoration ceremony which will mark the first anniversary of the October 7th events that shook our world.

What does the ceremony include

The ceremony consists of: readings, songs, testimonies, videos that can be screened in the background, and traditional prayers that have been revised following the events. Whether between or against the backdrop of the texts/songs, we recommend that you show segments from the videos that will enrich the ceremony. For your convenience, those videos have been consolidated and numbered on the next page.

Open to changes

The suggested program is, of course, just a 'skeleton' that is open to changes and adaptations based on the nature of your community, the time frame, and the venue at your disposal.

Ceremony duration

Our recommendation is that the ceremony not exceed one hour. When planning it, it is worth timing yourselves and adapting the program to the predefined time frame.

Photography exhibition - "Here Comes the Sun"

Ahead of Israel's last Independence Day, the Department produced an exhibition of photographs from the Gaza Envelope that offers a glimmer of hope and rebirth. The exhibition is entitled: Here Comes the Sun.

The exhibition can be an excellent fit for the event. The photographs can be hung at the entrance to and/or inside the gathering place. You can register to receive the exhibition in a digital format ready for printing. Please use the following link: https://www.tfaforms.com/5112441

A sharing wall

Another idea is to install a large wall at the entrance to the event, which invites participants to share their personal thoughts, either in writing or through drawings.

White construction paper can be attached to an existing wall, next to which you can place markers/crayons that any participants who wish to add something to the wall can use. Alternatively, you can bring a 'portable' wall that can move and be used in various places and events.

Please feel free to contact us if you have any questions, and we will gladly be of assistance.

Our email address: wzo.israelis@gmail.com

Wishing all of us peaceful days!

The Department of Irgoon and Israelis Abroad The World Zionist Organization

© A All rights to the songs are reserved to the creators and to ACUM - the Society of Authors, Composers and Music Publishers in Israel

רשימת סרטונים מומלצים להקרנה במהלך הטקס

הסרטונים מופיעים על פי הסדר הכרונולוגי של הטקס. אותו מספר שמופיע ליד הסרטון, יופיע גם בחוברת של הטקס בצמוד לטקסט אליו הוא שייך, כך תדעו מתי נכון לשלב את הסרטונים.

שימו לב להקרין רק את החלקים המומלצים מתוך הסרטונים. החלקים האחרים אינם רלוונטיים

- הערב יתחיל בדקה וחצי הפותחות מהסרט -<u>"זריחה"</u> שחורה<u>"</u> (01:40-00:15), הנובה - מחגיגה לחורבן.
 - לאחר הקראת הפתיח "כך קרה" מומלץ להקרין את שלוש הדקות (או חלק מהן) הפותחות של הסרטון: "מלחמת שבעה באוקטובר יומן מלחמה / עדות מקומית". בדקות אלו מופיע רצף צילומים המציגים את ממדי הזוועה וההרס בקיבוצים. לסרטון (00:00-02:45)
- סרטון שהופק על ידי בי"ח סורוקה ומתאר את 7 באוקטובר מהזווית של קליטת הפצועים.
 לסרטון (4.40-0.50) (חשוב להיצמד לזמנים המומלצים כאן ולא להקרין את ההתחלה והסוף של הסרטון שהם יותר "שיווקיים")
- במהלך הקראת השיר "לעולם לא עוד" ושירת "ים של דמעות" ו"כשצלצלת רעד קולך", מומלץ להקרין את התמונות מתוך הלוויות, שלקוחות מהסרטון: "מלחמת שבעה באוקטובר יומן מלחמה / עדות מקומית", לסרטון (13:25-13:50)
 - בחלק העוסק בנובה מומלץ להקרין את הקטע הראשון מהסרט NOVA הקלטה של שיחת טלפון מצמררת בין בת לאביה. לסרטון (01:25-00:40)

- **.6** ברקע להקראת סיפורי הגבורה, אנו מציעים להקרין את תמונותיהם (המותרות לשימוש) של הגיבורות והגיבורים:
 - ַ טלי חדד ◆
 - <u>ענר שפירא</u> ◆
 - עסרין יוסף ◆
 - ַ רמי דוידיאן ◆
 - ◆ בני משפחת קלמנזון אלחנן קלמנזון
 - ♦ הטנקיסטיות

ל<u>תמונה של הטנק בו נהגו החיילות</u>

- ♦ האלופים במיל' ישראל זיו, נועם תיבון, יאיר גולן
- ♦ אבי, אבי ועמנואל, איחוד הצלה לתמונה של האמבולנס
 - בחלק העוסק בחטופים חשוב לשים לב ולעדכן את המלל בהתאם להתפתחויות האקטואליות.
 - 8. בחלק העוסק בחטופים אפשר להקרין תמונות מתוך הסרטון: "... יומן מלחמה / עדות מקומית", צילומים הקשורים למאבק להשבת החטופים לישראל. לסרטון (62:45-819)
 - •• בחלק העוסק ביהדות התפוצות מתאים לשדר סרטון שערכה המחלקה ובו עצרות, מחאות, הפגנות ומיצגים שעשו ישראלים ויהודים ברחבי העולם. לסרטון (02:00-01:00)
- 10. בנוסף או במקום קריאת הקטע של ליאת פרנקו, אפשר לשדר את הסרטון שמביא לקט של עדויות של ישראלים שגרים במדינות שונות בעולם.

 לסרטון (הסרטון ארוך, מומלץ לקצר ולקחת קטעים נבחרים ממנו).
- 11. אחרי הקריאה על הישראלים בתפוצות ניתן להקרין חלקים מהכתבה "יהודי העולם תורמים ציוד ללוחמים". חשוב: להקרין רק בין הזמנים המצוינים, משום שבחלקים אחרים של הכתבה היא עוסקת בתוכן שאינו רלוונטי לטקס. לכתבה (00:00-01:00, 01:03-02:10)
- 12. במהלך השיר "אנחנו לא צריכים" ניתן להקרין ברקע את התמונות שלקוחות מהסרטון: "...יומן מלחמה/עדות מקומית", בדקות שמציגות את ההתגייסות הספונטאנית של אזרחי ישראל מיד לאחר הטבח. לסרטון (21:10-22:20)

A List of the Videos and Recommendations for the Ceremony

The numbers assigned to the videos correspond to the order of the different parts of the program. The same numbers appear in the ceremony booklet next to the texts and songs they relate to. That will enable you to incorporate the videos in the right place.

Please note the recommended segments of the videos. The other segments are not relevant or inappropriate.

- 1. The ceremony should start with the first 90 seconds of the documentary <u>Black Sunrise</u> (00:15-01:40) from the Nova festival from celebration to destruction.
- 2. After reading the opening passage "This is How it Happened" - it is advisable to screen the first three minutes of the video: "The Seventh of October War - A War Journal / Local Testimony". During those three minutes, a series of images will appear which underscore the extent of the horrors and the destruction on the kibbutzim. For the video, click here (00:00-02:45)
- 3. A video produced by the Soroka Medical Center, which describes October 7th from the perspective of the intake of the wounded. For the video, click here (00:50-04:40). (we highly recommend adhering to the suggested time frame and not showing the beginning and end of the video because they are promotional).
- 4. While reading the poem "Never Again" and singing the song "Sea of Tears" it is advisable to show images from the funerals, which are taken from the video: "A War Journal / Local Testimony". For the video, click here (13:50-18:25)
- 5. In the section dealing with the Nova festival, we suggest starting with the first segment of the film #NOVA which contains a chilling phone conversation between a daughter and her father. For the video, click here (00:40-01:25)
- **6.** While reading the stories of the bravery, we recommend that you show the pictures of the heroes and heroines. The following links are to pictures whose use has been authorized:

- ◆ Tali Hadad
- ◆ Aner Shapira
- Nasreen Yousef
- Rami Davidian
- Members of the Kalmanson family for Elhanan's picture
- The all-woman tank crew <u>for a picture</u> of the tank that the female soldiers drove
- The retired generals -Israel Ziv, Noam Tibon, Yair Golan
- Avi, Avi and Emanuel, United Hatzalah for a picture of the ambulance
- 7. In the section dealing with the hostages, it is important to review and update the text based on the actual developments regarding this matter.
- 8. In the section dealing with the hostages, you can show images from the video "A War Journal / Local Testimony", photographs relating to the campaign for the return of the hostages to Israel. For the video, click here (8:26-19:45)
- 9. In the section dealing with Diaspora Jewry, it is fitting to show a video edited by the Department, which includes rallies, protests, demonstrations and displays in which Israelis and Jews across the globe took part. For the video, click here (01:00-02:00)
- 10. Instead of, or in addition to, reading the piece by Liat Franco, you can show segments from the video that include various testimonies by Israelis who live in different countries around the world.

 For the video, click here (Because the video is long, it is advisable to show only select segments).
- 11. After reading the texts about Israelis in the Diaspora, you can show segments from "Jews Worldwide Donate Gear to Soldiers." A reminder: show only the cited segments because the others deal with topics that are not relevant to the ceremony. For the piece, click here (00:00-01:00, 02:10-03:43)
- 12. While singing "We Don't Need" in the background you can show images taken from the video A War Journal / Local Testimony, and specifically the segments that describe how Israeli civilians mobilized right after the massacre.

 For the video, click here (21:10-22:20)

ביום שבת 7 באוקטובר 2023, שבת שמחת תורה, ספגה ישראל את מתקפת הטרור הקטלנית ביותר בתולדותיה; בשעה 6:29 לפנות בוקר, בחסות מטח כבד של טילים, חדרו לשטח ישראל אלפי מחבלי חמאס מעזה כשהם ממוטטים את מערך הגילוי המוקדם שבגדר ההפרדה. רכובים וחמושים הם פרצו לבסיסי צה"ל, לקיבוצי העוטף ולעיירות הסמוכות. מהאוויר ומהיבשה הם הגיעו גם לחניון רעים, שם חגגו באותן שעות אלפי ישראלים במסיבת

באופן מתוכנן היטב הם השתלטו על צירי התנועה המרכזיים, מקשים על כוחות הצלה ישראליים להתקרב, ופוגעים בכל מי שניסה להימלט.

בכל מקום שאליו הגיעו טבחו מחבלי החמאס באכזריות בלתי נתפסת. הם רצחו ללא הבחנה קשישים נשים וטף. משפחות שלמות. הם אנסו, התעללו בגופות, בזזו מכל הבא ליד, ולבסוף שרפו. רכוש וחיים.

מאות נחטפו לעזה.

מדינת ישראל וצה"ל נתפסו לא מוכנים. רק לקראת שעות אחר הצהריים המאוחרות החלו כוחות מסודרים גדולים של צה"ל להגיע לישובים. בגבורה עילאית ובתנאים בלתי אפשריים נלחמו כוחותינו במחבלים. רק לאחר 48 שעות ארוכות של לחימה עקובה מדם הצליחו לטהר את השטח כליל.

זו הייתה שעתם הגדולה של רבים ורבות שפעלו מכוח צו ליבם ומצפונם, תוך סיכון נפשם. חלקם לא שבו. זו הייתה שעתה הגדולה של החברה האזרחית בישראל. שמסף תהום 6 באוקטובר התלכדה באחת. של גברים ונשים בקו החזית והעורף. של ישראלים החיים בתפוצות והרגישו שהקרקע נשמטת באחת תחת רגליהם. חלקם עלו על מטוסים, ורבים אחרים התגייסו במקומותיהם לסייע בגיוס משאבים, סיוע להגברת המודעות לחטופים ולחטופות, בעשייה למען הקהילה. למען הבית.

במתקפת 7 באוקטובר נרצחו 860 אזרחים (כמעט מחציתם במסיבת "הנובה") ו-578 חיילים, שוטרים, לוחמי שב"כ ואנשי כוחות הצלה*. אלפים נפצעו. ביניהם מאות פציעות קשות ואנושות. 251 בני אדם נחטפו לרצועת עזה. בהם: ילדים, נשים, קשישים, אזרחים זרים וחיילים. כמחציתם עדיין שם.

*המספרים מתעדכנים מעת לעת, בעקבות גילויים פורנזיים ומודיעיניים חדשים מהשטח.

אנו מכונסים כאן יחד, לציין שנה לאירועי 7 באוקטובר. אירועים שהיו יוצאי דופן בכל אמת מידה המוכרת לאנושות. אירועים שהזעזוע והטלטלה שבאו בעקבותיהם בחברה האזרחית בישראל ובקרב ישראלים ויהודים ברחבי העולם כולו, היו מהקשים שידענו.

On October 7, 2023, the Shabbat of Simchat Torah, Israel experienced the deadliest terrorist attack in its history.

At 6:29 in the morning, under a heavy barrage of rocket fire, thousands of Hamas terrorists invaded Israel and disabled the early detection system along the fence that separates the Gaza Strip from Israel.

Riding on vehicles and equipped with weapons, they infiltrated IDF bases, kibbutzim in the Gaza Envelope, and the nearby towns. By air and on foot, they made their way to the Re'im Park, where thousands of Israelis were partying at the Nova festival.

Sticking to a meticulous plan, they took control of the main roads, making it difficult for Israeli first responders to approach the area and attack anyone who tried to escape.

Everywhere they reached, the Hamas terrorists displayed unimaginable brutality. They murdered senior citizens, women, and children indiscriminately, entire families. They raped, they mutilated bodies, they looted everything they could get their hands on, and, before leaving, set homes and other property on fire, in addition to burning people alive.

Hundreds were taken hostage to the Gaza Strip.

The State of Israel and the IDF were caught off guard. It was late afternoon before large and organized IDF forces reached the communities that were under attack. Operating under impossible conditions, they displayed unmatched heroism and engaged the terrorists. Only after 48 long hours of bloody combat did they manage to completely eliminate the threat.

It was one of the finest hours of many people who acted from their hearts and their conscience, while risking their lives. Some did not survive.

It was one of the finest hours of Israel's civil society, which from the brink of disaster on October 7th joined forces immediately.

Of men and women on the front lines and on the home front. Of Israelis who live in the Diaspora and suddenly felt the ground ripped from beneath their feet. Some got on planes, and many others mobilized in their places of residence to help with fundraising, to help increase awareness about the hostage crisis, and did so for the good of their community, for the good of their home.

During the October 7th attack, 860 civilians (nearly half of them at the Nova festival) and 578 soldiers, law enforcement officers, firefighters, Shin Bet personnel, and first responders were murdered*. Thousands were wounded, of which hundreds were in critical condition. 251 people were abducted to the Gaza Strip, including children, women, senior citizens, foreign nationals, and soldiers. Around 50% are still there.

- * The numbers are revised from time to time as a result of new forensic and intelligence-related evidence obtained on the ground.
- **2** We have gathered here to mark the first anniversary of the October 7th events events that are unparalleled by any means or measurement. Events whose resulting shockwaves and upheavals in Israel's civil society and among Israelis and Jews across the globe were among the most difficult we ever experienced.

רקמה אנושית אחת

מילים ולחן: מוטי המר

ְּכְשָׁאָמוּת, מַשֶּׁהוּ מִמֶּנִּי, מֵשֶׁהוּ מִמֶּנִּי יָמוּת בָּךְ, יָמוּת בַּךְ. כְּשֶׁתָּמוּת, מַשֶּׁהוּ מִמְּךְ בִּי, מַשֶּׁהוּ מִמְּךְ בִּי יָמוּת אִתְּךְ, יָמוּת אִתְּךָ.

> כִּי כֻּלְנוּ, כֵּן כֻּלָנוּ כֻּלְנוּ רָקְמָה אֲנוֹשִׁית אַחַת חַיָּה וְאָם אֶחָד מֵאִתָּנוּ מַשָּׁהוּ מֵת בַּנוּ וּמֵשָׁהוּ, נִשְׁאַר אָתּוֹ

אָם נֵדַע, אֵיךְ לְהַרְגִּיעַ, אֵיךְ לְהַרְגִּיעַ אֶת הָאֵיבָה, אָם רַק נֵדַע. אָם נַדַע, אָם נַדַע לְהַשְׁקִיט אֶת זַעְמֵנוּ, עַל אַף עֶלְבּוֹנֵוּ, לוֹמֵר סְלִיחָה. אָם נֵדַע לְהַתְחִיל מֵהַתְחָלָה.

נעמוד דקת דומיה לזכר קורבנות 7 באוקטובר. הקהל מתבקש לקום.

בעקבות אירועי 7 באוקטובר כתב יעוז סבר, (סופר, איש עסקים, תקשורת ויחסי ציבור ישראלי. משמש כמנכ"ל קבוצת החברות My Team group) גרסה מותאמת חדשה ל"יזכור".

להקראת ה-"יזכור" הקהל מתבקש לקום;

אֶת בָּנִיו וּבְנוֹתָיוּ, הַנָּאֱמָנִים וְהָאַמִּיצִים, חַיָּלֵי צְבָא הַהַגָּנָה לְיִשְׂרָאֵל, כּוֹחוֹת הַהַצְּלָה, אַנְשֵׁי קְהָלִּיַת הַמּוֹדִיעִין, הַבִּיטָחוֹן וְהַמִּשְׁטָרָה, אָזְרָחִים וְאָזְרָחִיּוֹת אֲשֶׁר חַרְפּוּ נַפְשָׁם בָּאַרוּעֵי הַשְּׁבָּת הַשְּׁחוֹרָה, וְיִצְאוּ בְּרֹאשׁ הַכּּוֹחוֹת לְהַצִּיל אֶת הָעָם מִיְּדֵי מְרַצְחִים, חַיּּוֹת אָדְם, מֵאָרְגוּנֵי הַטֶּרוֹר.

יִזְכּר יִשְׂרָאֵל וְיִתְבָּרַךְ בְּזַרְעוֹ וְיֶאֶבַל עַל זִיו הָעֲלוּמִים וְחֶמְדַּת הַגְּבוּרָה וּקְדָשַׁת הָרָצוֹן וּמְסִירוּת הַנָּפָש.

יִזְכּר אֶת גְּבוּרַת הַקּבּוּצִים, הַמּוֹשָׁבִים וְהֶעָרִים, אֲשֶׁר עָמְדוּ עַל הַמִּשְׁמָר עַד שֶׁכֹּחָם תַּשׁ.

יִזְכּר אֶת הַקְּצִינִים שֶׁיָּצְאוּ בְּרֹאשׁ הַכּּוֹחוֹת, אֶת הַחַיָּלִים, אֶת הָאָב וְהָאֵם שֶׁהֵנֵנוּ בְּגוּפָם עַל מִשְׁפַּחְתָּם וְיָדָם קָצְרָה מִלְּהוֹשִׁיעַ.

יִזְכּׂר אֶת הַתִּינוֹקוֹת אֲשֶׁר נִרְצְחוּ בִּשְׁנָתָם, אֶת הַיְּלָדִים וְהַקְּשִׁישִׁים בַּבָּתִּים הַמְעַשְׁנִים שָׁזָעֲקוּ עֵד שָׁנָחַר גְּרוֹנָם וְלֹא נִמְצָא לָהָם מוֹשִׁיעַ. יִזְכֹּר אֶת הַחֲטוּפִים, שֶׁהוּבְלוּ עַל לֹא עָוֶל בְּכַפֶּם בִּידִי הַצּוֹרֵר, וְהֵם הַלוּמִי כְּאֵב וְצַעַר.

יִזְכֹּר עַם יִשְׂרָאֵל אֶת אֹמֶץ הַלֵּב, הָעַרְבוּת הַהַדָּדִית וְהָרֵעוּת שֶׁל הַנִּסְפִּים בַּאֵסוֹן הַכָּבָד.

יִהְיוּ חַלְלֵי אֵרוּעֵי הַשַּׁבָּת הַשְּׁחוֹרָה, חֲתוּמִים בְּלֵב יִשְׂרָאֵל לְדוֹר דּוֹר. ונזעה בּשׁמם - לעוֹלם לֹא עוֹד.

One Human Tissue

Lyrics and music: Moti Hamer

When I shall die, something of mine, something of mine will die in you, will die in you.

When you'll die, something of yours, something of yours in me will die with you, will die with you.

Because all of us, yes all of us are all one living human tissue and if one of us goes from us something dies in us and something, stays with him

If we'll know, how to comfort, how to comfort the hostility, if only we'd know.

If we'll know, how to quiet our rage (if we'd know how to quiet) upon the fury of our humiliation, to say sorry. If we'd know how to start from the beginning.

Because all of us...

Source: www.hebrewsongs.com

Rikma Enoshit Achat

Kshe'amut,

Mashehu mimeni, mashehu mimeni Yamut bechah, yamut bechah.

Kshetamut,

Mashehu mimchah bi, mashehu mimchah bi Yamut itchah, yamut itchah.

Ki kulanu, ken kulanu Kulanu rikmah enoshit achat chayah Ve'im echad me'itanu Holech me'imanu Mashehu met banu -Umashehu, nish'ar ito We'll all rise now for a moment of silence in memory of the October 7th victims.

Following the events of October 7th, Yaoz Sever (an Israeli author, businessman, and media and public relations personality who is the CEO of My Team Group), wrote a new version of Yizkor. Please rise for the recitation of Yizkor.

YizkorThe People of Israel

May the People of Israel remember its sons and daughters, the loyal and the brave, the soldiers of the Israel Defense Forces, the first responders, the members of the intelligence, security, and law enforcement communities, and the civilians who risked their lives during the events of the Black Shabbat, who ran to lead the forces that saved the people from the murderers, the savages, from the terrorist organizations.

May Israel remember and be blessed by its offspring, and mourn the radiance of the youth, the preciousness of the bravery and the sanctity of the will and the self-sacrifice.

May it remember the bravery of the kibbutzim, the moshavim and the cities, which stood guard until they had no strength left.

May it remember the officers who led the forces, the soldiers, the father and mother who, with their bodies, defended their families, but were unable to save them.

מילים: נתן יונתן, לחן: נחום הימן 🖪

שִׁירִים עַד כָּאן. נִתְּנָה לָנוּ אַרְכָּה עַד שָׁהַזְּמִן שֶׁלָּנוּ יַעֲצֹר. הָיוּ גְּשָׁמִים וְאוֹר מָה עוֹד אָפְשָׁר לִרְצוֹת, מָה עוֹד אָפְשָׁר לִרְצוֹת יָפִים מִמֶּנִי וּמִמְרְ יָפִים מִמֶּנִי וּמִמְרְ יָפִים מִמֶּנִי וּמִמְרְ

שִׁירִים עַד כָּאן. דַּקָּה אַחַר דַּקָּה קָצֶרוֹת וְאוֹהֲבוֹת וְכוֹאֲבוֹת, אֲבֶל הָאַחֲרוֹנָה סוֹפִית וַאֲרֻכָּה טְׁפִית וַאֻרָכָּה שְׁעוֹן הַשֶּׁמֶשׁ וְהַחוֹל שָׁעוֹן הַשָּׁמֶשׁ וְהַחוֹל הָנִּיעַ עַד הַקָּוּ.

שִׁירִים עַד כָּאן. בְּגֹבָהּ הַפִּסְגָּה גֵּם הָאֲוִיר מַתְחִיל לְהְיוֹת דְּלִיל, אֲבָל לָכֶם וְלִי עוֹד נִשְׁאֲרוּ מִלִּים עוֹד נִשְׁאֲרוּ מִלִּים לִזְכֹּר אֵיךְ שָׁהָיִינוּ כָּאן לָזְכֹּר אֵיךְ שָׁהָיִינוּ כָּאן כְּשָׁיָּסָגֵר הַגַּן.

שִׁירִים עַד כָּאן. הַבָּכִי וְהַצְּחוֹק קוֹלוֹת הָאֲנָשִׁים, כּוֹכְבֵי הַזְּמִן. הַשֶּׁמֶשׁ וְהַיָּם הַמֶּר וְהַמֶּתוֹק הַמֵּר וְהַמֶּתוֹק וְכָל מַה שָׁהָיָה נַשְׁאִיר וְכָל מַה שָׁהָיָה נַשְׁאִיר לְחִיוֹת בְּתוֹךְ הַשִּׁיר.

Songs till now

Lyrics: Natan Yonatan Music: Nachum Heiman

we were given a time extension until our time stops.
There were rains and light what more can you want, what more can you want those more beautiful than you and I the Earth took.

Songs till now minute after minute short, loving and painful but the last final and long final and long the sun dial and the sand the sun dial and the sand got to the line.

Songs till now at the height of the peak even the air starts to be thin but to you and me words still remain words still remain to remember how we were here to remember how we were here when the garden will be closed. Songs till now the weeping and the laughter people's voices, the stars of time. The sun and the sea the bread, the world the bitter and the sweet and all that was - we will leave and all that was - we will leave to live within the song.

Source: www.hebrewsongs.com

Shirim Ad Kan

Shirim Ad Kan
Shirim ad kan
nit'nah lanu arkah
ad shehazman shelanu ya'atzor.
Hayu g'shamim ve'or
mah od efshar lir'tzot,
mah od efshar lir'tzot
yafim mimeni umimech
yafim mimeni umimech
ha'adamah lak'chah.

Shirim ad kan dakah achar dakah k'tzarot ve'ohavot vecho'avot. aval ha'achronah sofit va'arukah sofit va'arukah sha'on hashemesh vehachol sha'on hashemesh vehachol higi'u ad hakav. Shirim ad kan begovah hapisgah gam ha'avir mat'chil lihyot dalil, aval lachem veli od nish'aru milim od nish'aru milim liz'kor eich shehayinu kan liz'kor eich shehayinu kan k'sheyisager hagan.

Shirim ad kan
habechi vehatz'chok
kolot ha'anashim, koch'vei hazman.
Hashemesh vehayam
halechem, ha'olam
hamar vehamatok
vechol mah shehayah nash'ir
vechol mah shehayah nash'ir
lichyot betoch hashir.

מילים ולחן: יפתח קרזנר. ביצוע: שי-לי עטרי

אצלנו בגן יש המון ילדים את חלקם אני אוהב, את חלקם אני לא מכיר אבל מי לא שמע על האומץ של רן הוא הכי מהיר בחול, הוא הכי חזק בגן אבל יש לו סוד אחד שפחד הוא לגלות שהוא כל כך מאוהב באחת הילדות

אז בלילות קרים

עם פנס מתחת לשמיכה הם מדברים והוא מגלה לה מה היא בשבילו כל עולמו מוגן מתחת לשמיכה

אצלנו בגן יש הרבה חבורות יש כאלה נחשבים, יש כאלה שפחות אבל מי לא שמע על קופצי הנדנדות מריעים להם כפיים, מלמדים אותם לנחות מורמים על נס הדגל, גאוות כל האזור רק לפעמים כשהם קופצים רחוק הם שוכחים לחזור אז בלילות קרים

> עם פנס מתחת לשמיכה הם מדברים והוא מגלה לה מה היא בשבילו כל עולמו מוגן מתחת לשמיכה

אצלנו בגן נפרדים בשמחה כי היום לא ארוך ונפגשים שוב מחר חוץ מאלה שפתאום לא חוזרים יותר לגן אמרו לי שהם רק עברו דירה מעבר לענן

אז בלילות קרים

. עם פנס מתחת לשמיכה הם מדברים והוא מגלה לה מה היא בשבילו היא בוכה כשהוא מציע לה להיות כל עולמו בערב שלפני המלחמה אצלנו בגדוד יש המון ילדים את חלקם אני אוהב, את חלקם אני לא אכיר ישובים וקיבוצים רבים נפגעו בשבעה באוקטובר, שלושה מהם נפגעו באורח אנוש: ניר עוז, בארי וכפר עזה.

שי-לי עטרי, זמרת צעירה שהתגוררה בקיבוץ כפר עזה יחד עם בעלה, יהב וינר ז"ל, ובתם התינוקת שיה, סיפרה על הזוועות שחוותה:

"בשש וחצי בבוקר החלו פיצוצים ונשמעו קולות ירי. עד מהרה הבנו

שאלו לא פיצוצים רגילים, ומקבוצות הווטסאפ שלנו הבנו שיש חדירת מחבלים. סגרנו את הממ"ד והתחלנו לשמוע קולות וצעקות בערבית. שמענו את המחבלים מחוץ לבית שלנו, אז בעלי ואני עברנו למוד שקט ודיברנו בפנטומימה. סיכמנו בינינו בתנועות שאם המחבלים ייכנסו - הוא יחזיק את הדלת ואני אברח עם שיה, התינוקת שלנו בת החודש. הם התחילו לפתוח את החלון של הממ"ד ויד של מחבל נכנסה והתחילו לדחוף את הברזל של החלון. יהב החזיק את החלון ואני ברחתי החוצה מהדלת של הממ"ד כששיה על הידיים שלי... התחלתי לרוץ וחיפשתי להיכנס לבית של שכנים, דפקתי ולא הייתה תשובה. התחבאתי בשיחים ואחר כך מאחורי דלתות. שמעתי אותם מתקרבים הונכוסתי למחסן של שכן. היריות המשיכו ...

אבל אז שיה התחילה לבכות והם התקרבו לכיווננו. כל בכי של שיה היה ממש כמו טרף בשבילם. הם שמעו אותה בוכה והחלו להתקרב. ברחתי החוצה ודפקתי בדלת של שכנים שראו אותי בזכות המצלמות. נכנסתי איתם לממ"ד יחד עם שלושת ילדיהם.

היה לנו חלב חמוץ ומים, והתחלקנו בזה כולנו... במקום מוצץ - נתתי לה את האצבע שלי.

המחבלים שרפו בתים והעשן נכנס לממ"ד וכולנו שאפנו את זה. חששתי ששיה נפגעה גם מהריצה שלי כי טלטלתי אותה, אבל היא בסדר. המצב שלה מתייצב...

הרגע הראשון שבו הרשתי לעצמי להתפרק היה כשחולצנו מהממ"ד, אחרי שכוחות הביטחון טיהרו את השטח. ניסיתי לחשוב איפה בעלי והתחלתי להרגיש אשמה שלא אמרתי לו לבוא איתי...".

שלושה ימים מאוחר יותר נמצאה גופתו של יהב. בן 37 היה במותו.

(Ynet-ב 9/10/2023-ב בוקר ב-9/10/2023)

שי-לי עטרי ביצעה את השיר "אצלנו בגן" שכתב והלחין יפתח קרזנר במבצע "צוק איתן". מילותיו של השיר הופכות נבואיות אחרי אירועי 7 באוקטובר:

Many kibbutzim and communities were severely harmed on October 7th. Three of them were critically hurt: Nir Oz, Be'eri, and Kfar Aza.

Shay-Li Atari, a young vocalist who lived on Kfar Aza together with her husband, Yahav Wiener z"l, and their infant daughter, Sheya, recounted the horrors that she experienced:

"The explosions and the shooting started at 6:30 in the morning. We quickly realized that those were not regular rocket sounds, and from our WhatsApp group, we understood that terrorists had infiltrated. We closed the safe room door, after which voices and yelling in Arabic started. After hearing the terrorists outside our home, my husband and I went into quiet mode and communicated in pantomime. Using our hands, we agreed that if the terrorists come inside – he would hold onto the door, and I would escape with Sheya, our month-old baby.

They started opening the window of the safe room, and a hand of one of the terrorists made it inside. Then they began pushing the window frame. Yahav held onto the window, and I ran outside through the safe room door with Sheya in my arms. She slept the entire time and didn't wake up. I started running and wanted to go into my neighbors' house. I knocked on the door, but they didn't answer. I hid in the bushes, and after that, behind doors. After I heard them approaching again, I went inside the neighbor's storage unit. The shooting continued, and I put flower boxes on top of us, and for self-defense grabbed a hammer and a chisel.

But then, Sheya started crying and they started coming in our direction. Every one of Sheya's cries was just like prey for them. They heard her crying and began to get closer. I ran outside and knocked on the neighbors' door, who were able to see me thanks to the cameras. I went into the safe room with them, together with their three children.

We had some milk that had gone sour and water, and all of us shared them. My daughter barely agreed to eat any of it, but it was all we had because I was unable to nurse her. Instead of a pacifier - I gave her my finger.

I allowed myself to fall apart only when they came to rescue us from the safe room, and that was after the security forces rid the area of terrorists. I tried thinking about where my husband was, and started feeling guilty for not telling him to come with me."

When they arrived at the hospital, Atari's daughter was not in good condition after having inhaled smoke. "The terrorists burned down homes and the smoke penetrated the safe room, and all of us inhaled it. I also feared that Sheya had been injured due to my running and shaking her from side to side. But she was okay. Her condition stabilized."

During the days that Yahav's fate was still unknown, Shay-Li said: "If my husband comes back alive and wants to live in the Gaza Envelope - I'll do it. Even if he'll want to live in hell, I'll follow him. The important thing is that he be alive."

Yahav's body was found three days later. He was 37 at the time of his death.

(Shay-Li's account was posted by Ran Boker on Ynet on October 9, 2023)

Shay Li-Atari performed the song "In Our Kindergarten." Its lyrics and music, which were written by Iftach Kerzner during Operation Protective Edge, took on prophetic meaning after the events of October 7th.

Lyrics and music: Iftach Kerzner Performed by: Shay-Li Atari

In our kindergarten, there are plenty of kids Some of them I love, some of them I do not know But who haven't heard about the bravery of Ran? He's the fastest on the sand, the strongest in the kindergarten But he has this one secret that he's afraid to tell That he's so in love with one of the girls

So on cold nights

With a flashlight under the blanket, they talk And he tells her what she means to him His whole world is protected beneath the blanket

In our kindergarten, there are many groups Some are popular, some not so much But who haven't heard about the swing jumpers? They get applause, they're being taught how to land Their flags are raised, they're the pride of the whole area Only sometimes when they jump too far, they forget to return

So on cold nights

With a flashlight under the blanket, they talk And he tells her what she means to him His whole world is protected beneath the blanket

In our kindergarten, we say goodbye happily For the day is not long and we meet again tomorrow Except those who suddenly don't come back anymore I was told they just moved out to beyond the clouds

So on cold nights

With a flashlight under the blanket, they talk And he tells her what she means to him She cries when he offers her to be his whole world On the night before the war

In our battalion, there are plenty of kids Some of them I love, some of them I'll never get to know

Etslenu Bagan

Etslenu bagan yesh hamon yeladim Et chelkam ani ohev, et chelkam ani lo makir Aval mi lo shama al ha'omets shel Ran? Hu hachi mahir bachol, hu hachi chazak bagan Aval yesh lo sod echad shepachad hu legalot Shehu kol kach me'ohav be'achat hayeladot

Az beleilot karim

Im panas mitachat lasmicha, hem medabrim Vehu megaleh la ma hi bishvilo Kol olamo mugan mitachat lasmicha

Etslenu bagan yesh harbe chavurot Yesh ka'eleh nechshavim, yesh ka'eleh shepachot Aval mi lo shama al koftsei hanadnedot? Meri'im lahem kapaim, melamdim otam linchot Muramim al ness hadegel, ga'avat kol ha'ezor Rak lifamim kshehem koftsim rachok hem shochachim lachzor

Az beleilot karim

Im panas mitachat lasmicha, hem medabrim Vehu megaleh la ma hi bishvilo Kol olamo mugan mitachat lasmicha

Etslenu bagan nifradim besimcha Ki hayom lo aroch venifgashim shuv machar Chuts me'eleh shepit-om lo chozrim yoter lagan Amru li shehen rak avru dira me'ever la'anan

Az beleilot karim

Im panas mitachat lasmicha, hem medabrim Vehu megaleh la ma hi bishvilo Hi bocha kshehu matsia la lihiyot kol olamo Ba'erev shelifnei hamilchama

Etslenu bagdud yesh hamon yeladim Et chelkam ani ohev, et chelkam ani lo akir

Source: https://lyricstranslate.com

פשל מיקומו, ביה"ח סורוקה היה הראשון לקלוט את מאות הפצועים ב-7 באוקטובר. עדותו של הצוות הרפואי בחדר המיון מביאה את סיפורו של האסון הנורא ובה בעת את עוצמותיה של החברה האזרחית הישראלית.

בין עשרות הנרצחים בקיבוץ כפר עזה, הייתה גם סיוון שנרצחה יחד עם בן זוגה נאור חסידים.

> אביה של סיוון, שמעון אלקבץ, כתב לזכרה את השיר - "לעולם לא עוד".

לעולם לא עוד ⁰

מילים: שמעון אלקבץ

הכי מפחיד זה הגעגוע שנוחת עליך בלי להודיע גורם לך לבכות ברגע הלא מתאים בדיוק בקופה עם הדברים בשקית

הכי צורב זה רגש האשמה איך לא היית איתה ברגעי האימה בשעות שהיא הייתה תחת אש ודם היא רק רצתה שתגיד הכול יהיה בסדר לעולם לא עוד אמרו לנו הורינו לעולם לא עוד הבטיחו מנהיגינו לעולם לא עוד אמרנו לילדינו רק העולם כבר לא עוד עבורנו

הכי מפחיד זה הגעגוע איך לא היית איתה היא רק רצתה שתגיד הכול יהיה בסדר לעולם לא עוד אמרו לנו הורינו לעולם לא עוד הבטיחו מנהיגינו לעולם לא עוד אמרנו לילדינו רק העולם כבר לא עוד עבורנו נשארנו לבדנו הכי מפחיד זה הגעגוע

מילים: זמירה חן, לחן: רפי גבאי

ארוכים הלילות מיום שהלכת האביב כמו הסתיו כל כך אפור ובלב זיכרונות מן הסתם כבר שכחת ותפילה, תפילה כנה שתחזור.

> ים של דמעות בשתי עיני ליבי זועק שובה אלי קולי שובר את הדממה התשמע התשמע.

מה שומם הוא חדרי מיום שעזבת השעון שעל הקיר ליבו נדם ובודד בפינה הכיסא שאהבת בלעדיך העולם כה מיותם.

ים של דמעות...

עוד אשוב ילדתי אתה כה הבטחת רק חכי ושלי הישארי עם הזמן רק מכתב יחידי לי שלחת הדפים דהו מזמן גם שערי.

ים של דמעות...

3 Due to its location, the Soroka Medical Center was the first to take in the hundreds of people who were wounded on October 7th. The testimony provided by the emergency room staff tells the story of the horrific tragedy, but also of the strengths of Israel's civil society.

Sivan was among the scores of people who were murdered on Kfar Aza, along with her boyfriend, Naor Hasidim.

Sivan's father, Shimon Elkabets, wrote the poem "Never Again" in her memory.

Never Again[®]

by Shimon Elkabets

Most terrifying is the longing
That lands on you without warning
It makes you cry at the most ill-timed moment
Right when you have a bag of items at the checkout

What stings the most is the feeling of guilt
Why weren't you with her in the moments of terror
In the hours she was under fire and blood
All she wanted is for you
to say that everything will be okay
Never again our parents told us
Never again our leaders promised
Never again we told our children
Only the world is no longer there for us

Most terrifying is the longing
Why weren't you with her
All she wanted is for you
to say that everything will be okay
Never again our parents told us
Never again our leaders promised
Never again we told our children
Only the world is no longer there for us
We're left on our own
Most terrifying is the longing
Is the longing

Sea of Tears

Lyrics: Zemirah Chen

Music: Raffi Gabai (for the video, click here)

Long are the nights since the day you went spring like fall is so gray and memories in the heart simply already forgotten and a prayer, truthful prayer that you'd return.

Sea of tears in my two eyes, my heart screams, come back to me. My voice breaks the silence, if only you'd hear, you'd hear.

How desolate is my room since the day you left, the heart of the clock on the wall fell silent and lonely in the corner is the chair you loved, without you the world is so orphaned.

Sea of tears...

I'll return my child - so you promised, just wait for me and remain mine all this time you'd only sent me one letter the pages faded a while ago, as has my hair.

Sea of tears...

Source: www.hebrewsongs.com

Yam Shel Dma'ot

Arukim haleilot miyom she'halachta, ha'aviv kmo hastav kol kach afor, uvalev zichronot min hastam kvar shachachta, ut'filah, tfilah kenah shetachazor.

Yam shel dma'ot bishtei einai, libi zo'ek shuvah elai. Koli shover et had'mamah, hatishm'a, hatishm'a.

Mah shomem hu chadri miyom she'azavta, hasha'on she'al hakir libo nadam. Uvoded bapinah hakise she'ahavta, bil'adecha ha'olam ko meyutam.

Yam shel dma'ot...

Od ashuv yaldati - atah ko hivtachta, rak chaki li vesheli hish'ari im hazman rak michtav yechidi li shalachta, hadapim dahu mizman, gam se'ari.

Yam shel dma'ot...

26 שעירים וצעירות ישראלים נרצחו באכזריות במסיבת הנובה. צעירים שבאו 'לחגוג את החיים' ומצאו במסיבה את מותם. המחבלים הרגו ווידאו הריגה, אנסו את הנשים הצעירות והתעללו בגופותיהן. ולבסוף שרפו את הגופות. עשרות ממשתתפי המסיבה נחטפו לעזה.

קטע מתוך עדות שהקריאה בכנסת תנ"צ שלומית לנדס, ראש חטיבת החקירות באגף החקירות במשטרה:

"ראינו את הצעירות עם הג'ינס האופנתי או השרוואל הנוח, את הבחורות עם הקעקועים שיצאו לחגוג... נעלים נשיות... השיער הארוך, את הראסטות, את הבגדים שאיתם התכוונו ללכת לעבוד או לחגוג או סתם להיות עם הילדים.

"ראינו את הלק הבוהק, המנצנץ. למדנו שלק-ג'ל עמיד, גם בפני זוועות. מה שהיה עבור האישה סמל לתקווה ולטיפוח הפך מבחינתנו לסמל של קטיעת חיים ונשיות והתעללות.

"כאן נשים... לא יספרו על מה שהיה. לא יתאפשר לנו לסגור עבורן מעגל... גם העדים למעשי הזוועה נרצחו רובם...

"ככל הנראה אנחנו עדיין לא יודעים את היקף וגודל הזוועות, אולם עלינו להביא לידיעת העולם הנאור, שמדבר רבות על הזכות לחיות בביטחון ועל זכויות לנשים, את כל מה שקרה כאן בשבעה באוקטובר".

מילים: נתן זך, לחן: חנן יובל

כשצלצלת רעד קולך ואני ידעתי שאני אבל בגללך

ולא היה לי צורך לשמוע את דברך כי כשצלצלת רעד קולך

ואני ידעתי שאני אבל בגללי ולא היה לך צורך לשמוע את קולי

> כי כשצלצלת רעד קולך ואני ידעתי שאת כבר אינך.

לאחר טבח שבעה באוקטובר כתבו הֶרַבָּה תמר אלעד אפלבום ותלמידת בית המדרש לרבנות ישראלית, שרה סגל כ"ץ, תפילת "אל מלא רחמים" מיוחדת:

אל מלא רחמים

אֵל מָלֵא רַחֲמִים בְּעוֹלָם שָׁלֹא הָיוּ בּוֹ רַחֲמִים הַמְצֵא מְנוּחָה עֲדִינָה תַּחַת כַּנְפֵי הַשְׁכִינָה בַּמַעֲלוֹת הַנִּשְׁבָּרוֹת שֶׁל זֹהַר הָאָדֶם לְנִשְׁמַת כָּל מִי שָׁנִּפְגְּעוּ וְנִפְרְעוּ פְּרָעוֹת וְכָל זְווָעוֹת בְּ-7 בְּאוֹקְטוֹבֶּר.

עַל הָאֵימָה אֲשֶׁר פָּקְדָה אִישׁ וְאִשָּׁה זְקָנִים וּבְנֵי הַנְּעוּרִים וִילָדוֹת וִילָדִים שָׁאֵין פִינוּ יוֹדֵעַ כֵּיצִד לְזָעֹק וּלְאמְרָה.

> בַּעֲבוּר שֶׁאָנוּ מְקוֹנְנוֹת וּמְקוֹנְנִים בַּעֲבוּרָן, בַּעֲבוּרָם, בַּעֲבוּרֵנוּ עַל זֶה הָיָה דָּיָה לָבֵנוּ עַל אֵלֶּה חָשְׁכוּ עֵינֵינוּ אוֹי כִּי בָתֵּינוּ שָׁנּוּ כִּי נִשְׁמוֹתֵינוּ וְגוּפַנוּ עֻנּוּ וּפָנֵינוּ חָשְׁכוּ.

לֶכֵן בַּעַל הָרַחֲמִים יְגַלֶּה סִבְלוֹתֵינוּ לְעוֹלְמִים וּמִסוֹף הָעוֹלָם וְעַד סוֹפּוֹ יִשָּׁמְעוּ הַקּוֹלוֹת הַנֶּאֱלָמִים וְיִשְׁמֹר בִּצְרוֹר הַחַיִּים נִשְׁמָתֵנוּ הַחַיִּים הֵם נַחֲלָתֵנוּ וְנָבוֹא בְּשָׁלוֹם לְהַחְלָמָתֵנוּ אֵל, נָא רָפָא נָא לַנִּפְגָעוֹת וְלַנִּפִּגָּעִים.

אֵל, נָא רְפָא נָא לַמִּשְׁפָּחוֹת וְלַמְטַפְּלִים. אֵל, נָא רְפָא נָא לַנוּ כִּלְנוּ.

ונאמר אמן.

369 young Israelis were brutally murdered at the Nova festival. Young Israelis who came to celebrate life and, instead, found their death at the festival. The terrorists often used 'double-tap' tactics to kill them. After raping some of the women and mutilating their bodies, they then set the bodies on fire. Dozens of the partygoers were abducted to the

An excerpt from the testimony provided by Assistant Commissioner Shlomit Landes, who heads the Investigation Division at the Israel Police:

"We saw the young women wearing their stylish jeans or comfortable salwar pants, the girls with the tattoos who were there to party...women's shoes... the long hair, the dreadlocks, the clothes they intended to wear to work or celebrate in, or just to be with the kids.

"We saw the shiny glitter nail polish. We learned that gel nail polish is resistant, even to horrors. What used to be a symbol of hope and personal grooming for women, became the symbol of a life and femininity cut short and abuse.

"Here, women...will not tell you what happened. We are unable to help them get closure...most of the witnesses to the horrors were also murdered.

"It appears that we still don't know the scope and magnitude of the horrors. But we have to tell the enlightened world, which talks a lot about the right to live in security and women's rights, about everything that happened here on October 7th."

מילים: נתן זך, לחן: חנן יובל

כשצלצלת רעד קולך ואני ידעתי שאני אבל בגללך

ולא היה לי צורך לשמוע את דברך כי כשצלצלת רעד קולך

ואני ידעתי שאני אבל בגללי ולא היה לך צורך לשמוע את קולי

כי כשצלצלת רעד קולך ואני ידעתי שאת כבר אינך. Following the October 7th massacre, Rabbi Tamar Elad-Appelbaum, and the Israeli rabbinical student, Sarah Segal-Katz, wrote this special E-I Maleh Rachamim prayer:

E-l Maleh Rachamim

E-I Maleh Rachamim God of Compassion, In a universe that lacked compassion Grant tender rest Beneath the wings of the Shekhinah. In the broken spheres of human radiance To the souls of every one of the injured And the violated in the horrors of the pogrom Of October 7. For the fear That fell upon each man and woman, elders, youth, and children; Our mouths do not know how to scream Or put it into words. For we lament and mourn For them, for us, Because of this our hearts are faint because of these our eyes grow dim Woe to us, for we are broken Woe, for our homes were shattered Our souls and bodies tormented And our faces darkened. Therefore, Compassionate One Reveal our torment to the world and for all time And from one end of the earth to the other May the silenced voices utter: Guard our souls in the Land of Life For life is our heritage May we come in peace to healing Please God, heal all the injured. Please God, heal the families and caretakers. Please God, hear and heal us all. And let us say, Amen.

Source: https://www.hartman.org.il

ביצוע: עדן גולן, מילים: אבי אוחיון, קרן פלס לחן: סתיו בגר, אבי אוחיון, קרן פלס לביצוע של השיר

Writer of my symphony
Play with me
Look into my eyes and see
People walk away but never say goodbye

Someone stole the moon tonight
Took my light
Everything is it black and white
Who's the fool who told you boys don't cry

Hours and hours, empowers Life is no game but it's ours While, the time goes wild

Everyday I'm losing my mind
Holding on in this mysterious ride
Dancing in the storm
I got nothing to hide
Take it all and leave the world behind
Baby promise me you'll hold me again
I'm still broken from this hurricane
This hurricane

Living in a fantasy, ecstasy Everything is meant to be We shall pass but love will never die

Hours and hours, empowers Life is no game but it's ours While, the time goes wild

Everyday I'm losing my mind
Holding on in this mysterious ride
Dancing in the storm
I got nothing to hide
Take it all and leave the world behind
Baby promise me you'll hold me again
I'm still broken from this hurricane
This hurricane

לא צריך מילים גדולות רק תפילות אפילו אם קשה לראות תמיד אתה משאיר לי אור אחד קטן

Hurricane

► Lyrics: Avi Ohayon and Keren Peles Music: Stav Beger, Avi Ohayon and Keren Peles Performed by: Eden Golan

Writer of my symphony
Play with me
Look into my eyes and see
People walk away but never say goodbye

Someone stole the moon tonight
Took my light
Everything is black and white
Who's the fool who told you boys don't cry?

Hours and hours, empowers Life is no game, but it's ours While the time goes wild

Every day, I'm losin' my mind
Holdin' on in this mysterious ride
Dancin' in the storm, I got nothin' to hide
Take it all and leave the world behind
Baby, promise me you'll hold me again
I'm still broken from this hurricane
This hurricane

Livin' in a fantasy
Ecstasy
Everything is meant to be
We shall pass, but love will never die, mm

Hours and hours, empowers Life is no game, but it's ours While the time goes wild

Every day, I'm losin' my mind
Holdin' on in this mysterious ride
Dancin' in the storm, I got nothin' to hide
Take it all and leave the world behind
Baby, promise me you'll hold me again
I'm still broken from this hurricane
This hurricane

This hurricane

לא צריך מילים גדולות רק תפילות אפילו אם קשה לראות תמיד אתה משאיר לי אור אחד קטן

Lo tzarich milim gdolot Rak tfilot Afilu im kashe lir'ot Tamid ata mash'ir li Or echad katan

Source: https://eurovisionworld.com/eurovision/2024/israel

אירועי 7 באוקטובר הביאו איתם אינספור סיפורי גבורה עילאית.
חודשים אחרי השבת הנוראה ההיא,
ועדיין ממשיכים להתגלות כמעט
מדי יום סיפורים שלא יאומנו על
ישראלים שעזבו הכול, ותוך סיכון
ממשי לחייהם, יצאו להציל חיים.

נשים וגברים, צעירים ומבוגרים. חיילים ואזרחים. מתוך החושך הגדול, נצצו סיפורי גבורה מפעימים:

טלי חדד מאופקים, אמא לשישה ששלחה את בנה להילחם, והלכה בעקבותיו, פינתה אותו בקור רוח כשנפצע, והמשיכה לפנות פצועים כמעט לבדה תחת אש.

ענר שפירא ז"ל, חייל בסדיר שבילה בנובה, ובשעה שעשרות צעירים הסתתרו במיגונית, עמד בפתח והדף בידיים חשופות רימון אחרי רימון עד שנפל.

נסרין יוסף, דרוזית תושבת יתד, שעזבה את הממ"ד ובאומץ יוצא דופן חתרה למגע עם מחבלי הנוח'בות. היא התחזתה לערבייה מוסלמית, שוחחה עם המחבלים ובעורמה ויצירתיות הצליחה להוציא מהם מידע קריטי ולהעבירו לכוחות צה"ל. במעשיה, הצילה נסרין את הישוב.

רמי דוידיאן, תושב פטיש, שנסע הלוך ושוב במשך שעות ארוכות תחת אש, וחילץ מהתופת ברעים מאות צעירים ברכבו הפרטי.

בני משפחת קלמנזון, (צוות אלחנן) אלחנן, מנחם ואיתיאל, שהגיעו עצמאית מעותניאל לקיבוץ בארי, וללא שקיבלו הנחיה מאיש, חילצו במשך 16 שעות רצופות משפחה אחר משפחה, ובסך הכול כמאה חברי קיבוץ נצורים מבתיהם. אלחנן נפל בקרב והצוות זכה בפרס ישראל.

הטנקיסטיות הראשונות בעולם שעשו היסטוריה, כאשר שעטו עם הטנק לעבר הקיבוצים סופה וחולית ויחד עם כוחות קומנדו נוספים טיהרו את שטחי הקיבוץ ממחבלים.

האלופים במיל' ישראל זיו, נועם תיבון ויאיר גולן, שבעשור השביעי לחייהם, אחרי שנים שלא אחזו בנשק, שעטו ללא מורא לעבר יישובי העוטף, והצליחו להרוג מחבלים ולחלץ תושבים ופצועים.

אבי ג'יאן, אבי יודקובסקי, עמנואל סקעת, מתנדבי "איחוד הצלה", עלו על האמבולנס ודהרו דרומה. הם התעלמו מהמחסומים, סבבו בין הזירות הקשות, וחילצו פצועים במשך יותר מיממה, כשמעליהם שורקים כדורים וסביבם כאוס מוחלט.

לא נוכל להביא את סיפוריהם של אלפי הגיבורות והגיבורים שהיו אורות נוצצים באפלה הגדולה. רק סיפורים אחדים.

הערב אנו זוכרים גם אותם. מעלים על נס את מעשי גבורתם, ומחבקים את משפחותיהם של אלו שנפלו כשהיו שם עבורנו.

6 The events of October 7th brought us countless stories of unsurpassed bravery. Even though months have elapsed since that awful Shabbat, unbelievable stories continue to be revealed, nearly every day, about the courage displayed by Israelis, who left everything behind and risked their lives in order to save others.

Women and men, young and older adults, soldiers and civilians. Amazing stories of bravery continue to emerge from the huge darkness:

Tali Hadad from Ofakim, a mother of six who sent her son to the battlefield and followed him there. After he was wounded, she kept a level head and evacuated him. And then afterward, under fire, continued to evacuate other wounded people.

Aner Shapira, a soldier serving in the IDF who attended the Nova festival. While dozens of young people were hiding in a portable bomb shelter, Aner stood at the entrance and, with his bare hands, tossed out grenade after grenade that had been thrown into the shelter. He continued to do so until he was killed.

Nasreen Yousef, a Druze woman who is a resident of Yated, left her safe room and displayed extraordinary courage when she confronted the Nukhba terrorists who were tied up in her backyard. Posing as a Muslim woman, she spoke with the terrorists and cunningly extracted critical information from them, which she then passed on to IDF forces. By doing so, she saved her community.

Rami Davidian, a Patish resident, drove back and forth in his truck from the Nova festival site for hours, all the while under fire, and managed to rescue hundreds of young people that day.

Members of the Kalmanson family (the "Elhanan Team") comprised of Elhanan, Menachem, and Itiel, who decided to leave their home in Otniel and go to Kibbutz Be'eri. Without receiving any orders, for 16 straight hours, they rescued family after family, and in total around 100 members of Be'eri who were under siege in their homes.

Elhanan was killed in battle, and the team was awarded a special 2024 Israel Prize for Civilian Heroism.

An all-woman tank crew made history after plowing ahead with their tank towards Kibbutz Sufa and Kibbutz Holit. Together with other commando units, they eliminated the threat posed by the terrorists at the two kibbutzim.

The retired generals Israel Ziv, Noam Tibon, and Yair Golan, all in the seventh decade of their lives and years after not bearing arms, left the comfort of their homes and quickly and fearlessly made their way to the communities in the Gaza Envelope. They killed terrorists and rescued civilians and some of the wounded.

Avi Gian, Avi Yudkowsky, and Emmanuel Skaat, United Hatzalah volunteers, boarded their ambulance and rushed to the south. They ignored the roadblocks, went from one horrific scene to another, and rescued wounded people for more than a day. The entire time, bullets were flying over their heads and everything was in a state of chaos.

We're unable to tell you all the stories of the thousands of heroines and heroes who were rays of light amid the huge darkness. We're able to tell just a few.

Today, we remember them as well. We can praise for their acts of courage, and embrace the families of those who fell while being there for us.

שָּשֶׁא עֻינַי אֶל־הֶהָרֶים מֵאֹיִן יָבָא עֶזְרְי:
עֻזְרִי מֵעְם ה׳ עׁשֵׁה שָׁמִים וְאֶרֶץ:
אַל־יִתָן לַמְּוֹט רַגְלֶךְ אַל־יָׁנֹּוּם שְׁמְרֶךְ:
הַנֶּה לְאֹ־יֻנִּוּם וְלָא יִישֵׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל:
ה׳ ישְׁמֶרֶךְ ה׳ צִׁלְּךָּ עַל־יַדִּ יְמִינֶךְ:
יוֹמָם הַשֵּׁמֶשׁ לְאֹ־יַכָּכָּה וְיָרָחַ בַּלֵּיִלָה:
ה׳ יִשְׁמֶרְךְ מִכָּל־רֶע יִשְׁמֹר אֶת־נַפְשֵׁךְ:
ה׳ יִשְׁמֶרְ־צֵאתְרְ וּבוֹאֱךְ מֹעַתָּה וְעַד־עוֹלְם:
ה׳ יִשְׁמָר־צֵאתְרְ וּבוֹאֱךְ מֹעַתָּה וְעַד־עוֹלְם:

תהילים קכ"א, לחן יוסף קרדונר

מילים ולחן: עידן רייכל 🕞

כי בלילות שנתך נודדת וכל חלום הוא למורא הטי אז את אוזנך לשקט קול חסד רחמים עוד יעלה הנה הוא בא

כי בשבילו נפשך נשמרת הרי קרבה היא השעה עד ששדוד בזרועותייך ייפול בסוף הדרך כשישובו לגבולם

רק מנעי קולך מבכי ועינייך מדמעה כי השער יפתח לו יבוא בו בסערה כשישובו לגבולם

> עד אל נחלי המים דרך שארית כוחך אם ישיבנו אז נשובה מנעי קולך מבכי יש תקווה לאחריתך

רק מנעי קולך מבכי ...

הרש פולין גולדברג היה אחד מהם. הרש, בנם של ג'ון פולין ורייצ'ל גולדברג, נולד בקליפורניה ועלה עם משפחתו לישראל בגיל 7. בבוקר 7 באוקטובר היה הרש בפסטיבל הנובה. בשעה 8:00 בבוקר, שעה לאחר תחילת המתקפה, סימס למשפחתו: "אני אוהב אתכם".

251 נברים, נשים, קשישים ותינוקות, חיילים ואזרחים זרים נחטפו ב-7 באוקטובר משטח מדינת ישראל לרצועת עזה על ידי מחבלי

חמאס. ביניהם עשרות בעלי אזרחות נוספת על זו הישראלית, מ-33

שעה לאחר תחילת המתקפה, סימס למשפחתו: "אני אוהב אתכם". עשר דקות לאחר מכן הוסיף: "אני מצטער". הרש מצא מקלט במיגונית, שקיבלה את השם 'מיגונית המוות'. מחבלי חמאס השליכו פנימה שוב ושוב רימונים. במהלך ההתקפה נפגע הרש ואמת ידו נשמטה מהמרפק. הוא הצליח לקשור לעצמו חוסם עורקים על מקום הפציעה. עדים ששרדו מהמיגונית אישרו כי ראו מחבלים חוטפים את הרש וישראלים נוספים, ומעלים אותם על טנדר.

18 ימים לאחר החטיפה נשאה אימו של הרש, רייצ'ל גולדברג, נאום נוקב באו"ם:

... "אני גרה, ביקום נפרד מכם" אמרה. "זה נראה כאילו אנו גרים באותו המקום, אך אני כמו כל האימהות והאבות, הבני זוג, הילדים, האחים של החטופים, חיה ביקום אחר.

על אף שלשואלים אין כל כוונה להתאכזר, אנו נשאלים מדי יום את השאלה האכזרית - מה איתכם?

תדמיינו את אמא שלכם, שמוצגות בפניה רק שתי אפשרויות: או שבנה מת או שידו נקטעת, הוא נחטף באיומיי אקדח לעזה ואף אחד לא יודע איפה הוא או אם הוא דימם למוות.

תדמיינו את אמא שלכם.

מדינות בעולם.

זאת התשובה שלי לשאלה 'מה שלומי'.

זה מה שכולנו, ביקום שלנו מרגישים. יקום שמעבר לכאב, יקום ללא שינה, יקום של דמעות".

בחודשים שחלפו מאז 7 באוקטובר, שוחררו כמה עשרות חטופים וחטופות. בודדים נוספים הצליח צה"ל לחלץ במבצעים הרואיים. אחדים נורו או נהרגו בשבי. עד כה לא הושג הסכם המקובל על שני הצדדים להשבתם של כלל החטופים.

עם ישראל כולו נושא תפילה לשובם!

7 On October 7th, 251 men, women, senior citizens, children, babies, soldiers and

foreign nationals were abducted from the State of Israel to the Gaza Strip by Hamas terrorists. Dozens of the Israelis are also citizens of 33 other countries.

Hersh Goldberg-Polin was one of them. The son of Jon Polin and Rachel Goldberg, he was born in California and made Aliyah with his family when he was seven.

On the morning of October 7th, Hersh was at the Nova festival. At 8 am, about an hour after the launch of the attack, he sent a text to his family, saying "I love you." Ten minutes later, he added: "I'm sorry." Hersh found refuge in the portable bomb shelter that would later be called The Bomb Shelter of Death. Hamas terrorists repeatedly threw grenades inside. During the attack, Hersh's arm was blown off from the elbow. He managed to tie a tourniquet around his injured arm. Survivors from the portable bomb shelter shared that they had seen Hersh and other Israelis being abducted by the terrorists and put on a truck.

18 days after the abduction, Hersh's mother, Rachel Goldberg, delivered a poignant speech at the United Nations.

"...So here I live in a different universe than all of you, she said. "We seem to live in the same place, but I, like all of the mothers and all of the fathers, and wives and husbands, and children and brothers and sisters and loved ones of the stolen, we actually live on a different planet.

And the very cruelest of questions each of us is asked every single day, without intended malice, is 'how are you?'

Well, picture your own mother. And then picture her being told that there are only two options: you are either dead, or you had your arm blown off and you were kidnapped by gunpoint into Gaza. And no one knows where you are or if you bled to death...

Picture your own mother...

And that is my answer to you when you ask 'how are you?'

That is how all of us here on our planet feel. This planet of beyond pain, our planet of no sleep, our planet of despair, our planet of tears."

In the months that have elapsed since October 7th, a few dozen hostages have been released. Another handful were rescued by IDF forces in heroic operations. Others were shot or killed in captivity.

Since the beginning of the war, the Government of Israel has been negotiating the release of the hostages with Hamas. They have not been able to reach an agreement that will bring all the hostages home.

All Jews are praying for their safe return.

A Song of Ascents

Lyrics: Psalm 121, Music: Yosef Karduner

I will lift up mine eyes unto the mountains: from whence shall my help come?

My help cometh from the Lord, who made heaven and earth.

He will not suffer thy foot to be moved; He that keepeth thee will not slumber.

Behold, He that keepeth Israel doth neither slumber nor sleep.

The Lord is thy keeper;
The Lord is thy shade upon thy right hand.

The sun shall not smite thee by day, nor the moon by night.

The Lord shall keep thee from all evil; He shall keep thy soul.

The Lord shall guard thy going out and thy coming in, from this time forth and forever.

Source: www.hebrewsongs.com

Shir Lama'alot

Esa einai el heharim: me'ayin yavo ezri?

Ezri me'im Adonai ose shamayim va'aretz.

Al yiten lamot ragleicha al yanum shomrecha.

Hineh, lo yanum - velo yishan shomer yisrael.

Hashem shomrecha Hashem tzil'cha al yad yeminecha.

Yomam hashemesh lo yakeka veyareyach balailah.

Adonai yishmorcha mikol ra'ah yishmor et nafshecha.

Adonai yishmor tzetcha uvo'echa me'ata ve'ad olam.

Refrain Thy Voice From Weeping ©

Lyrics and music: Idan Raichel

For in the nights your sleep wanders And every dream is of terror So tilt your ears to quiet All grace and pity Will rise, here it comes

Because your soul is kept for him Indeed the hour is close until robbed in your arms he will fall at the end of the road When they return to their borders

Just refrain your voice from crying And your eyes from a tear Because the gate will open and he will come storming through When they return to their borders (x2)

Up to the streams of water Through what is left of your strength If he will return us then we will return Refrain your voice from crying There is hope for your end

Source: www.hebrewsongs.com

Min'i Kolech Mibechi

Ki baleilot sh'natech nodedet Vechol chalom hu lemora Teti az et oznech lasheket Kol chesed rachamim Od ya'aleh hineh hu ba

Ki bishvilo nafshech nishmeret Harei k'reva hi hasha'ah Ad sheshadud bizr'ootayich Yipol besof haderech Ksheyashuvu lig'vulam

Rak mini kolech mibechi Ve'einayich midim'ah Ki hasha'ar yipatach lo Veyavo bo bise'arah Ksheyashuvu lig'vulam (x2)

Ad el nachalei hamayim Derech she'erit kochech Im yashivenu az nashuva Mini kolrch mibechi Yesh tikva la'achritech שירועי 7 באוקטובר טלטלו לא רק את אזרחי מדינת ישראל.
אף ישראלי ויהודי בעולם כולו לא יכול היה שלא להישאב כל כולו פנימה.

חרף נחשול האנטישמיות הגואה, יהודים וישראלים במדינות רבות ברחבי העולם יזמו ללא לאות אינספור מיזמים על מנת לשמר את החטופים והחטופות בעזה בתודעה הציבורית העולמית, והשתתפו באומץ בהפגנות נרחבות למען מדינת ישראל ולמען השבת החטופים.

ישראלית בגולה / ליאת פרנקו 🛈

להיות ישראלית בגולה זה לנסות לשחק "שגרה" כשהתודעה במלחמה. זה להסיע, להביא, להחזיר, לבצע משימות "על אוטומט" כשהגוף במלחמה. כל תא ותא בגוף נמצאים במתח 24/7 .

יום רודף יום. המספרים עולים. הימים עוברים. ואת על אוטומט.

זה לרצות לצעוק שכולם ידעו מה קורה אצלך בבית, אבל לשתוק. זה לענות לשאלות של "המשפחה בסדר"? בתשובה לקונית - "הבית שלי לא בסדר".

לא לנשום, להיחנק מדמעות.

•••

ככה זה להיות ישראלי

•••

זה להתרגש מכל זר שמביע תמיכה. שמחייך אלייך בעיניים טובות. ששואל איך את מרגישה.

להכיר על זה תודה תודה תודה.

זה לחפש בכל רגע עוד מידע, ועוד נתון, ולהרגיש ריקנות כל פעם שאת לא מחוברת.

העצים במקומם. השמש זורחת. אנשים מחייכים. אבל הבית שלך בסכנה. לנסות למלא את הפער בתקווה. "יהיה בסדר" ולהבין שזה הכי ישראלי שיש.

זה להיות ישראלית בגולה.

זה לרצות לעזור, להיות משמעותי. לקבל עשרות הודעות.

עשרות קבוצות. עשרות מיזמים.

לחשוד. שלא יעבור לאויב. להתחבר רק למי שאתה מכיר.

•••

להיות ישראלית בגולה זה להיות בתודעת מלחמה אבל מורדמת. מושתקת. כואבת. לבד.

זה לראות ישראלית אחרת ולחבק אותה, בלי מילים.

אנחנו מרגישות אותו דבר.

להיות ישראלית בגולה זה לצעוק לאחים ולאחיות שלנו בארץ שאנחנו שם. בדיוק כמוהם.

> . מפחדים, מקווים. ואיתם.

> > פשוט רק רחוקים.

28

The events of October 7th shook not only the citizens of the

State of Israel. No Jew or Israeli worldwide was able to avoid being drawn into the tragedy.

Despite the rising wave of antisemitism, Jews and Israelis in many countries tirelessly devoted themselves to multiple initiatives aimed at increasing global public awareness about the plight of the hostages. They courageously took part in large-scale rallies in support of the State of Israel and the return of the hostages.

(I) "An Israeli in the Diaspora" / Liat Franco

Being an Israeli in the Diaspora is trying to pretend 'routine' when your mindset is in the war.

It's driving, dropping off, picking up, doing errands 'on autopilot' when your body is in the war.

Every single cell in your body is tense 24/7.

One day follows another. The numbers rise. The days go by. And you're on autopilot.

It's wanting to scream so that everyone will know what's going on in your home, but remaining silent.

It's answering questions like "is your family okay?" with a laconic reply - "my home is not okay."

Not breathing, choked with tears.

•••

That's what being an Israeli is.

...

It's being moved by every stranger who expresses support. Who smiles at you with kind eyes. Who asks how you're feeling. Being thankful, thankful, thankful for that.

It's searching all the time for more information, more facts, and feeling empty whenever you're not connected.

The trees are in the same place. The sun is shining. People are smiling. But your home is in danger.

To try and fill the gap with hope. "It will be okay" and realizing that it's the most Israeli that it gets.

That's being an Israeli in the Diaspora.

It's wanting to help, to make a difference. To receive dozens of messages. Dozens of groups. Dozens of projects.

To be wary. So it doesn't reach the enemy. To communicate only with people you know.

•••

Being an Israeli in the Diaspora is to be war-conscious but in an induced coma. Paralyzed. In pain. Alone.

It's seeing another Israeli and hugging her, without words. We feel the same thing.

Being an Israeli in the Diaspora is yelling to our brothers and sisters in Israel that we are there. Just like them.

Frightened, hoping. And with them.

Simply just far away.

מילים: יהונתן גפן, לחן: מתי כספי

בָּקְצֵה הַשָּׁמִיִים וּבְסוֹף הַמִּדְבֵּר יֵשׁ מָקוֹם רָחוֹק מֶלֵא פִּרְחֵי-בַּר. מָקוֹם קָטָן, עָלוּב וּמְשׁוּגָּע מָקוֹם רָחוֹק, מָקוֹם לְדְאָגָה.

> אוֹמְרִים שָׁם מָה שָׁיִיקְרֶה וְחוֹשְׁבִים עַל כָּל מָה שֶׁקָּרָה. אֱלוֹהִים שָׁם יוֹשֵׁב וְרוֹאֶה וְשׁוֹמֵר עַל כָּל מָה שֶׁבָּרָא.

אָסוּר לִקְטוֹף אֶת פִּרְחֵי-הַנֵּן אָסוּר לִקְטוֹף אֶת פִּרְחֵי-הַנַּן וְדוֹאֵג וְדוֹאֵג נוֹרָא.

יוצאי דופן ומרגשים היו נאומים בעד ישראל שנשאו מנהיגים לא יהודיים בעולם. אחד מהם היה הנאום שאותו נשא ראש העיר ניו יורק, אריק אדמס, שבוע לאחר הטבח, במסגרת הפגנת תמיכה בישראל מחוץ לבניין האו"ם:

"אנחנו לא בסדר כשאנחנו רואים ילדות צעירות נלקחות מהבית ונגררות ברחובות. אנחנו לא בסדר כשאנחנו רואים סבתות נגררות מבתיהן וילדים נורים ליד משפחתם. אנחנו לא בסדר כשממש כאן בעיר ניו יורק יש כאלה שחוגגים בזמן שבו אסון מתרחש. אנחנו לא בסדר כשחמאס מאמין שהם נלחמים בשם משהו בפעולות ההרסניות והמתועבות שלהם. אנחנו לא בסדר כשיש לנו עדיין חטופים שלא חזרו הביתה למשפחותיהם. אנחנו לא בסדר, ואנחנו לא הולכים להגיד שיש לשמור על קור רוח ונתנהג כאילו הכול בסדר. הכול לא בסדר!

לישראל יש זכות להגן על עצמה - וזו הזכות שאנחנו מכירים. המאבק שלכם הוא המאבק שלנו. כאן בניו יורק יש לנו את הקהילה היהודית הגדולה ביותר מחוץ לישראל. זה המקום שקולנו צריך להישמע ולהדהד ברחבי כל המדינה. אנחנו לא נהיה בסדר עד שכל מי שאחראי למעשה הזה ישלם על מעשיו".

(לסרטו<u>ן</u> של הנאום)

A Place for Worry

Lyrics: Yehonatan Geffen Music: Matti Caspi

At the edge of the heavens and the desert there's a faraway place full of wild flowers a small place, wretched and insane a faraway place, a place for worry.

Over there they say what will happen and think about all that has happened. God sits there and sees and guards over all that He created.

It's forbidden to pick the garden flowers It's forbidden to pick the garden flowers and worrying, terribly worried.

Source: www.hebrewsongs.com

Makom LeDe'agah

Bik'tzeh hashamaim uvesof hamidbar yesh makom rachok male pirchei bar makom katan, aluv umeshuga makom rachok, makom lide'agah.

Omrim sham mah sheyikrah vechoshvim al kol mah shekarah. Elohim sham yoshev vero'eh veshomer al kol mah shebara.

Asur liktof et pirchei hagan asur liktof et pirchei hagan vedo'eg, vedo'eg nora. Speeches in support of Israel that were made by non-Jewish leaders around the world were especially notable and moving. One of them was the speech delivered by Eric Adams, the Mayor of New York, at a vigil held outside the United Nations Headquarters.

"We are not all right when we see young girls pulled from their home and dragged through the streets. We are not all right when we see grandmothers being pulled away from their homes and children shot in front of their families. We are not all right when right here in the City of New York you have those who celebrate at the same time when the devastation is taking place in our city. "We are not all right when Hamas believes that they are fighting on behalf of something and their destructive, despicable action that carried out. We are not all right when we still have hostages who have not come home to their family. We are not all right, and we're not going to say we have a stiff upper lip and act like everything is fine. Everything is not fine!

Israel has a right to defend itself, and that's the right that we know. Your fight is our fight. Your fight is our fight. And right here in New York we have the largest Jewish population outside of Israel. This is the place that our voices must raise and cascade throughout the entire country. We will not be all right until every person responsible for this act is held accountable...

"This was intentional. This was bitter. This was nasty. This was something that shows Hamas must be disbanded and destroyed immediately. And so I say to you, I'm not here because I'm your mayor. I've been in Israel as a state senator, I protected the community of the city in general but specifically the Jewish community as a police officer. I stood with you as borough president. And now I'm here today to say not only am I the chief executive of this city, but I'm your brother. I'm your brother. Your fight is my fight."

(To watch the video, click here)

לאמירת קדיש, הקהל מתבקש לעמוד

בְּעָלְמָא דִּי בְרָא כָּרְעוּתֵה, וְיִמְלִיךְ מַלְכוּתֵה, וְיַצְמַח פָּרְקָנֵה, וִיקָרֵב מְשִׁיחֵה. בְּחַיֵּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, בַּעֻנָלָא וּבִזְמַן קָרִיב, וְאִמְרוּ אָמֵן.

(הקהל והאבלים): אָמֵן.

יָהָא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרָךְ לְעָלֵם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא.
יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵׂא וְיִתְהַדְּר
וְיְתָעֶלֶּה וְיִתְהַלֶּל שְׁמֵה דְּקָדְשָׁא, בְּרִיךְ הוּא.
לְעַלָּא מִן כָּל בִּרְכָתָא וְשִׁירָתָא, תֻּשְׁבְּחָתָא
וְנֶחֶמֶתָא, דַּאֲמִירָן בְּעָלְמָא,
יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא, וְחַיִּים עָלֵינוּ וְעַל כָּל
יִשְׂרָאֵל, וְאָמָרוּ אַמֵּן.

(לפי נוסח עדות המזרח):

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמֵיָא, חַיִּים וְשָׂבָע וִישׁוּעָה וְנָחָמָה וְשִׁיזָבָא וּרְפוּאָה וּגְאֻלָּה וּסְלִיחָה וְכַפָּרָה וְרֵיוַח וְהַצָּלָה, לָנוּ וּלְכָל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן.

עוֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמֶיו, הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשׂרָאֵל, וְעל כָל יוֹשְׁבֵי תַּבַל, וְאִמְרוּ אָמֵן.

ב-7 באוקטובר 2024 מלאה שנה בדיוק לאירועים המחרידים שטלטלו את עולמנו. היתה זו אחת השנים הקשות ביותר בתולדותינו. ובה בעת, שבנו וגילינו את כוחו של עם ישראל. העם הנפלא הזה, שבעת צרה מתאחד, מתגייס ונרתם לכל משימה. ההתגייסות של כל שכבות הציבור בישראל ובתפוצות למען המפונים והפצועים ולמען החיילים הייתה לא פחות ממופלאה.

ישראלים רבים ששהו בחו"ל מיהרו לחזור לישראל ולהצטרף ללוחמים.

רבים מהמתגוררים בתפוצות חיפשו כל דרך אפשרית לסייע. בגיוס תרומות, במשלוח של ציוד, בסיוע נפשי ובאינספור יוזמות אחרות.

כל ישראל ערבים זה לזה סיפורם של החיילים הבודדים

כ-7,000 חיילים וחיילות בודדים משרתים בצה"ל. למעלה ממחציתם עלו לישראל לבד (ללא הוריהם ומשפחתם), במיוחד כדי לתרום למען המדינה, מתוך ציונות אמיתית, ולמרות שלא היו מחויבים בגיוס.

בהגנה על הישובים בטבח 7 באוקטובר נהרגו עשרה חיילים בודדים. שלשה נוספים בילו במסיבת הנובה ונרצחו שם. תקצר היריעה מלספר על כל הגיבורים הצעירים שאיבדו את חייהם. בחרנו לספר על אחדים מהם;

סמלת רוז לובין, ז"ל עלתה לישראל מאטלנטה בגיל 18 במסגרת גרעין צבר של הצופים. התגייסה והפכה לוחמת מג"ב. רפ"ק דור ביטון, מפקדה, סיפר: "היא התגוררה בקיבוץ סעד וב-7/10 הצטרפה לכיתת הכוננות, ושמרה בשער הכניסה לקיבוץ כדי שהמחבלים לא יחדרו פנימה. קיבוץ

סעד ניצל הרבה בזכות כיתת הכוננות, והיא הייתה חלק מהצוות". כחודש לאחר מכן נהרגה רוז בפיגוע דקירה במזרח ירושלים. בת 20 הייתה במותה. רוז סיפרה שכבר בגיל חמש חלמה להיות לוחמת. היא זכתה להגשים את חלומה - הכי קרבי שאפשר.

סמל נתנאל יאנג, ז"ל חייל בודד מאנגליה, היה לוחם בגדוד 13 של גולני ואחד מ-41 ההרוגים מהגדוד במתקפת הטרור. המפקדת שלו סיפרה: "הוא היה אמור להגיע להרצות בפני חיילים חדשים על החשיבות של שירות צבאי קרבי. הוא חלם להגיע לעוקץ. נתנאל היה אדם מדהים".

לאחר ששבו מהשבעה בירושלים, הגשימו הוריו של נתנאל את חלומו, ועלו לישראל מאנגליה.

סמ"ר בנימין לב, ז"ל בן למשפחה ישראלית-צרפתית, שחזר לישראל לפני הגיוס. בנימין שמר על אורח חיים חרדי ושירת כלוחם בפלוגת ח"ץ (חרדים צנחנים). מאחר שהתגייס אחרי גיל 21, היה אמור לשרת שנתיים ושחרורו נקבע לדצמבר 2023.

יהודית, אימו, סיפרה: "בבוקר שבת 7 באוקטובר ביקש המפקד שלו כמה מתנדבים מהיחידה שיגיעו לעזור בלחימה בדרום. הוא רצה שבנימין יהיה אחד מהם, משום שהיה צלף מצוין". בנימין נהרג מפגיעת כדור בקרבות בקיבוץ כפר עזה.

בן 23 היה בנופלו.

רס"ל אמיר פישר, ז"ל עזב עם משפחתו את ישראל לגאנה כשהיה בן 6. בגיל 18 עלה לבדו לארץ. הוא עבר ימי סיירות וגיבושים, התגייס לצה"ל ומצא את מקומו ביחידת דובדבן.

״הוא כל כך אהב את הצבא. נתן הכול בשביל המדינה שלו, ולחם בגבורה עד הרגע האחרון. אם

הייתה לו את האופציה, הוא כנראה היה עושה שוב את הכול בדיוק אותו דבר", סיפרה ליאור, בת זוגו. בן 22 היה אמיר בנופלו.

החברה הישראלית מוקירה את החיילים הבודדים ומצדיעה להם. רבבות ישראלים מלווים את החיילים הבודדים בדרכם האחרונה. הם מגיעים להלוויות ולשבעות, ועוטפים את המשפחות שמגיעות מחו"ל, מוכות יגון וצער, באהבה.

*תמונות הנופלים לקוחות מאתר צה"ל

Please rise for the recitation of the Mourner's Kaddish

Mourner's Kaddish

Glorified and sanctified by God's great name throughout the world

which he has created according to His will May He establish his kingdom in your lifetime and during your days, and within the life of the entire House of Israel, speedily and soon; and say, Amen.

May His great name be blessed forever and to all eternity. Blessed and praised, glorified and exalted, extolled and honored, adored and lauded be the name of the Holy One, blessed be He, beyond all the blessings and hymns, praises and consolations that are ever spoken in the world; and say, Amen.

May there be abundant peace from heaven, and life, for us and for all Israel; and say, Amen.

He who creates peace in His celestial heights, may He create peace for us and for all Israel; and for all the inhabitants of the world; and say, Amen. October 7th marks the first anniversary of the horrific events that shook our world. This has been one of the most difficult years in our history. But at the same time, we rediscovered the strength of the Jewish people. This wonderful people, who in times of distress unite and mobilize and give their best to every task at hand. To see all the sectors in the Israeli public and in the Diaspora helping the evacuees, the wounded and the soldiers was nothing less than remarkable.

Many Israelis who were overseas rushed to return to Israel and join the troops.

Many of those who live in the Diaspora sought every possible way to extend assistance, raise money, send equipment, provide emotional support, and advance countless other initiatives.

All Jews are Responsible for Each Other

Stories of the Lone Soldiers

Around 7,000 lone soldiers are currently serving in the IDF. Over half of them made Aliyah on their own (without their parents or families). They did so because they wanted to contribute to the country, out of a sense of genuine Zionism, although they were not required to enlist in the army. 10 lone soldiers were killed while defending the communities during the October 7th massacre. Three others were at the Nova festival when they were murdered.

There is not enough time to tell the stories of all the young heroes who lost their lives. We chose to focus on a few of them:

Sgt. Rose Lubin z"I immigrated to Israel from Atlanta at the age of 18 with the Garin Tzabar program of the Israel Scouts. She enlisted in the army and was deployed in the Border Police. Superintendent Dor Biton, her commanding officer, shared the following: "She lived on Kibbutz Sa'ad, and on October 7th joined the emergency standby team. She guarded the front gate of the kibbutz to prevent the terrorists

from breaking in. To a large extent, Kibbutz Sa'ad was saved thanks to the emergency standby team, and she was part of that team." Rose was killed about a month later in a stabbing attack in East Jerusalem. She was 20 at the time of her death. Rose told people that she was only five when she started dreaming about becoming a fighter. She lived to fulfill her dream - to serve in the most combat position possible.

Sgt. Nathaniel Young z"I was a lone soldier from England. He served in Golani's 13th Battalion and was one of the 41 soldiers from the battalion who were killed in the terrorist attack. His commanding officer shared the following: "He was supposed to deliver a lecture to new recruits about the importance of serving in a combat unit. He dreamed of joining the Oketz Unit - the IDF's canine unit. Nathaniel was an amazing

person." After sitting shiva in Jerusalem, his parents decided to fulfill Nathaniel's wish and made Aliyah to Israel from England.

Staff Sgt. Binyamin Lev z"I grew up in an Israeli-French family. He decided to return to Israel and enlist in the army. Binyamin led an ultra-Orthodox lifestyle and served in the Hetz Company – comprised of ultra-Orthodox paratroopers. Because he enlisted in the army after the age of 21, he was supposed to serve for only two years. He was scheduled to be discharged in December 2023. His mother, Yehudit, shared the

following about him: "On Shabbat morning, October 7th, his commanding officer asked for volunteers from the unit to come and help in the fighting in the south. He wanted Binyamin to be one of them because he was an excellent marksman." Binyamin was killed by a bullet in the battle that took place on Kibbutz Kfar Aza. He was 23 at the time of his death.

Sgt. Maj. Amir Fisher z"I was six years old when his family left Israel and moved to Ghana. At the age of 18, he made Aliyah on his own. He passed all the premilitary assessments and screenings, enlisted in the IDF, and was deployed in the Duvdevan Special Forces Unit. According to his girlfriend, Lior, "he really loved the army. He gave everything he could to his country, and fought bravely until the very end. If given the

choice, he probably would have done everything the exact same way." Amir was 22 at the time of his death.

Israeli society applauds and salutes its lone soldiers. Tens of thousands of Israelis have accompanied lone soldiers on their last journey. They attend the funerals and come to the shiva, and warmly embrace the grief-stricken families who have come from abroad.

 $[\]ensuremath{^{\star}}\xspace The photographs of the fallen soldiers were taken from the IDF website.$

שנחנו לא צריכים[®]

מילים: אבי קורן, לחן: שמואל אימברמן 🖸

כְּבָר יָבְשׁוּ עֵינֵינוּ מִדְּמָעוֹת, וּפָנוּ כְּבָר נוֹתַר אִלֵּם בְּלִי קּוֹל. מָה עוֹד נְבַקַּשׁ, אֱמֹר מָה עוֹד? כָּמִעֵט בָּקַשָּׁנוּ לַנוּ אַת הַכֹּל. כָּמִעֵט בָּקַשָּׁנוּ לַנוּ אַת הַכֹּל.

אֶת הַגֶּשֶׁם הַּן רַק בְּעַתּוֹ, וּבָאָבִיב פָּזַר לָנוּ פְּרָחִים, וְתֵן שָׁיַחֲזֹר שׁוּב לְבֵיתוֹ, יוֹתר מזה אנחנוּ לֹא צריכים.

ְּכְּבָר כָּאַבְנוּ אֶלֶף צֵלֶּקוֹת, עֶמֹק בִּפְנִים הִסְתַּרְנוּ אֲנָחָה. כְּבָר יָבְשׁוּ עֵינִינוּ מִלְּבְכּוֹת, אֱמֹר שָׁכָּבָר עַמַדְנוּ בַּמִבְחָן.

אֶת הַגֶּשֶׁם הַּן רַק בְּעַתּוֹ, וּבָאָבִיב פַּזַר לָנוּ פְּרָחִים, וְתֵן לָהּ לִהְיוֹת שֵׁנִית אָתּוֹ, יוֹתֵר מִזֶּה אַנַחִנוּ לֹא צְרִיכִים.

כְּבָר כִּסִינוּ תַּל וְעוֹד אֶחָד, טָמֵנוּ אֶת לִבֵּנוּ בֵּין בְּרוֹשִׁים. עוֹד מְעַט תִּפְרֹץ הָאֲנָחָה, קַבֵּל זֹאת כָּתְפִּלָּה מְאוֹד אִישִׁית.

> אֶת הַגָּשֶׁם תֵּן רַק בְּעִתּוֹ, וּבָאָבִיב פַּזֵר לָנוּ פְּרָחִים, וְתֵן לָנוּ לָשׁוּב וְלִרְאוֹתוֹ, יוֹתֵר מָזֶּה אֲנַחְנוּ לֹא צְרִיכִים.

לפני זמן קצר חגגנו את ערב ראש השנה תשפ"ה. בכל תחילת שנה, מזה מאות שנים, אומרים היהודים בכל מקום בעולם: "תכלה שנה וקללותיה, תחל שנה וברכותיה", והשנה אנו מבקשים זאת ביתר שאת!

נישא תפילה לשובם הביתה של כל החטופים והחטופות, עד האחרון שבהם. להחלמתם המלאה של הפצועים והפצועות, לחזרתם בשלום של חיילינו וחיילותינו מכל הגזרות. נישא תפילה לשלומה של מדינת ישראל, מדינתנו היקרה והאהובה.

צוּר יִשְׂרָאֵל וְגוֹאֲלוֹ. בָּרֵךְ אֶת מְדִינַת יִשְׂרָאֵל, רֵאשִׁית צְמִיחַת גְּאֻלְּתֵנוּ. הָגוֹ עְלֶיהָ בְּאֶבְרַת חַסְדֶּךְ, וּפְרֹשׁ עָלֶיהָ סֻכַּת שְׁלוֹמֶךְ וּשְׁרָא וְשְׁרָא עָלֶיהָ סְכַּת שְׁלוֹמֶךְ וּשְׁרָה וּשְׁרָה וַאֲמִתְּךְ לְרָאשֶׁיהָ, שְּׂרָיה וְיוֹעֲצִיהָ, וְתַקְּנֵם בְּעֲצָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךְ חַזֻּק אֶת יְדִי מְגָנֵי אֶרֶץ קָּדְשֵׁנוּ, וְתַקְּנֵם בְּעֵצָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךְ חַזֻּק אֶת יְדִי מְגָנֵי אֶרֶץ קָּדְשֵׁנוּ, וְהַיְחִלָּם אֱלֹהִינוּ יְשִׁמְּח עוֹלְם לְיוֹשְׁבֶיהָ. פְּקָל אַרְצוֹת פְּזוּרִיהָם. פְּקָד נָא לְבָרָכָה אֶת אַחֵינוּ בַּית יִשְׂרָאֵל בְּכָל אַרְצוֹת פְּזוּרִיהָם. פְּקָּד נָא לְבְרָכָה אֶת אַחֵינוּ בַּית יִשְׂרָאֵל בְּכָל אַמְנוּ יְהִי אֱלֹהָיו עִמּוֹ וְיַעַל לְּכִּלְם עִרְרָב, אֲשֶׁר נִקְּרָא שִׁמְךְ עָלֶיהָ. לִירוּשָׁלַם עִירְרְ, אֲשֶׁר נִקְרָא שִׁמְךְ עָלֶיהָ. הְמָאָה וְרְשְׁנוֹת. הְּבִיאֵךְ: "לֹא יִשְׂא גוֹי אֶל גּוֹי חֶרֶב, וְשִׁרְה חֲזוֹן נְבִיאֵךְ: "לֹא יִשְׂא גוֹי אֶל גּוֹי חֶרֶב, וְיִבּי בְּמְהַחָּה, שְׁלוֹם וְרְעוֹת. וְבִיאֵרְ: "לֹא יִלְמִדוּ עוֹד מִלְחָמָה". (ישעיה ב׳).

We Don't Need ®

Lyrics: Avi Koren

Music: Shmuel Imberman

Our eyes are already dry from the tears and our mouth is left mute of sound, Tell me, what else can we ask for, we have already asked for everything,

Give us rain in its due time, and scatter flowers for us in the spring, And let him come back to his home, we don't need more than that.

We have already hurt a thousand scars, and we hid a sigh deep inside, Our eyes are dry, please tell us we passed the test.

Give us rain in its due time, and scatter flowers in the spring, Let her be with him again, we don't want more than that.

We have already covered one grave and another, We've buried our hearts among the cypresses, In a minute the sigh will burst out, accept it as a personal prayer.

Give us rain in its due time, and scatter flowers in the spring, And let us return and see him, we don't want more than that.

Source: www.hebrewsongs.com

Anachnu Lo Tz'richim

Kvar yavshu eineinu mid'maot, ufinu kvar notar ilem mekol. Mah od nevakesh, emor mah od? Kim'at bikashnu lanu et hakol.

Et hageshem ten rak be'ito, uva'aviv pazer lanu prachim, veten sheyachazor shuv leveito, yoter mizeh anachnu lo tz'richim.

Kvar ka'avnu elef tzalakot, amok bifnim histarnu anachah. Kaver yavshu eineinu milivkot emor shechvar amadnu bamivchan.

Et hageshem ten rak be'ito, uva'aviv pazer lanu prachim, veten lah lihyot shenit ito – yoter mizeh anachnu lo tz'richim.

Kvar kisinu tel ve'od echad, tamanu et libeinu bein broshim. Od me'at tifrotz ha'anachah kabel zot kit'filah me'od ishit.

Et hageshem ten rak be'ito, uva'aviv pazer lanu prachim, veten lanu lashuv velir'oto yoter mizeh anachnu lo tz'richim.

We recently celebrated Rosh Hashana Eve 5785-2024.

For hundreds of years now, Jews have said the following at the start of every new year: "May the year end and its curses, may the year begin with its blessings." And this year we ask for that all the more!

Let us say a prayer for the return of each and every one of the hostages.

For the full recovery of the wounded. For the safe return of our soldiers from all the fronts. Let us say a prayer for peace in the State of Israel, our dear and beloved country.

Prayer for Peace in Israel

Rock and Redeemer of Israel, bless the State of Israel, the first manifestation of our redemption.

Shield it with Your lovingkindness, and envelop it in Your peace.

And bestow Your light and truth upon its leaders, ministers and advisors, Ang grace them with Your good counsel, and strengthen the hands of those who defend our holy land,

And grant them deliverance, and adorn them in a mantle of victory.

Ordain peace in the land and grant its inhabitants eternal happiness.

Be near to all the people of Israel throughout the lands of their dispersion.

Plant within their hearts the love of Zion, and may those of our people who are so inspired come to Jerusalem, Your city, which bears Your name.

Spread Your spirit over all the inhabitants of our land.

Uproot hatred and hostility, jealousy and evil.

And plant in our heart love and brotherhood, peace and friendship.

And speedily fulfill the vision of Your prophet: "Nation will not lift up sword against nation, neither shall they learn war anymore." (Isaiah 2:4)

Source: https://ritualwell.org/ritual/prayer-peace-israel/ Source: Yom Ha'zikaron Ceremony - Online Hadracha Center

מילים ולחן: לאונרד כהן 🖪

Now I've heard there was a secret chord
That David played, and it pleased the Lord
But you don't really care for music, do you?
It goes like this
The fourth, the fifth
The minor fall, the major lift
The baffled king composing Hallelujah
Hallelujah, Hallelujah
Hallelujah, Hallelujah

You saw her bathing on the roof Her beauty and the moonlight overthrew you She tied you To a kitchen chair She broke your throne, and she cut your hair And from your lips she drew the Hallelujah

Your faith was strong but you needed proof

Baby I have been here before
I know this room, I've walked this floor
I used to live alone before I knew you.
I've seen your flag on the marble arch
Love is not a victory march
It's a cold and it's a broken Hallelujah

Hallelujah, Hallelujah Hallelujah, Hallelujah

There was a time you let me know What's really going on below But now you never show it to me, do you? And remember when I moved in you The holy dove was moving too And every breath we drew was Hallelujah

Hallelujah, Hallelujah Hallelujah, Hallelujah

You say I took the name in vain
I don't even know the name
But if I did, well really, what's it to you?
There's a blaze of light
In every word
It doesn't matter which you heard
The holy or the broken Hallelujah

Hallelujah, Hallelujah Hallelujah, Hallelujah

I did my best, it wasn't much
I couldn't feel, so I tried to touch
I've told the truth, I didn't come to fool you
And even though
It all went wrong
I'll stand before the Lord of Song
With nothing on my tongue but Hallelujah

Hallelujah, Hallelujah Hallelujah, Hallelujah Hallelujah, Hallelujah את השיר "כנפי רוח" כתב הרב קוק. מילותיו מדברות על כך שעל בני האדם לשאוף תמיד למעלה. לעלות ולהתעלות. להאמין בכוחם. ואם יאמינו, יישאו אותם כוחותיהם מעלה מעלה כמו הרוח.

מילים: הרב קוק, לחן: אביגיל עוזיאל עמר

בֶּן אָדָם

עֲלֵה לְמַעְלָה, עֲלֵה.

כִּי כֹּחַ עַז לְךְּ, יֵשׁ לְךְ כַּנְפֵי רוּחַ, כַּנִפִי נִשְׁרִים אַבִּירִים.

> אַל תְּכַחֵשׁ בָּם, פֵּן יִכַּחֵשׁוּ לִרְ.

דְּרוֹשׁ אוֹתָם, דָּרוּשׁ בֶּן אָדָם וִיּמֶצְאוּ לָךְ מִיָּד.

בַּת אַדַם

עלי לִמַעְלָה, עֵלי.

כִּי כֹּחַ עַז לְךְּ, יֵשׁ לָךְ כַּנְפֵי רוּחַ, כַּנִפִי נִשְׁרִים אַבִּירִים.

> אַל הְנַכְחֲשִׁי בָּם, פֶּן יִכַּחֵשׁוּ לָךְ.

דְּרְשִׁי אוֹתָם, דְּרְשִׁי בַּת אָדָם וִיּמָצְאוּ לְרָ מִיָּד.

בְּנֵי אָדָם

עַלו לְמַעְלָה, עֲלו.

כִּי כֹּחַ עַז לָכֶם, יֵשׁ לָכֶם כַּנְפֵי רוּחַ, כַּנְפֵי נְשָׁרִים אַבִּירִים.

> אַל תְּכַחֲשׁוּ בָּם, פֵּן יִכַּחֵשׁוּ לַכָם.

The poem "Wings of Spirit" was written by Rabbi Abraham Isaac HaCohen Kook, and it was later put to music. According to Rabbi Kook, people should always aspire to reach a higher place, to ascend and to transcend, and believe in their power. And if they will have faith, their strengths will carry them higher and higher like the spirit.

Wings of Spirit

■ Lyrics: Rabbi Abraham Isaac HaCohen Kook Music: Avigail Uziel-Amar (for the video, click here)

Human,

Ascend towards the heights, ascend!
For you have the strength.
You have wings of spirit, wings of mighty eagles.
Do not forsake them, lest they forsake you.
Seek them, and they will find you immediately

Source: https://www.reformjudaism.org.uk

Kanfei Ruach

Ben Adam, aleh le'malah aleh Aleh le'mala, aleh ben adam Aleh le'mala aleh

Ki koach az lecha, yesh lecha kanfei ruach Yesh lecha kanfei ruach Kanfei nesharim abirim,

Drosh otam -Al techachesh bam, Pen yechachashu lecha Drosh otam, drosh ben adam, Ve'yimatzu lecha miyad

Hallelujah

Lyrics and music: Leonard Cohen

Now I've heard there was a secret chord That David played, and it pleased the Lord But you don't really care for music, do you? It goes like this, the fourth, the fifth The minor fall, the major lift The baffled king composing Hallelujah

Hallelujah Hallelujah Hallelujah Hallelujah

Your faith was strong but you needed proof You saw her bathing on the roof Her beauty and the moonlight overthrew you She tied you to a kitchen chair She broke your throne, and she cut your hair And from your lips she drew the Hallelujah

Baby, I have been here before
I know this room and I've walked this floor
I used to live alone before I knew you
I've seen your flag on the marble arch
Love is not a victory march
It's a cold and it's a broken Hallelujah

Hallelujah, Hallelujah Hallelujah, Hallelujah

There was a time you let me know What's really going on below But now you never show it to me, do you? And remember when I moved in you The holy dove was moving too And every breath we drew was Hallelujah

Hallelujah, Hallelujah Hallelujah, Hallelujah

You say I took the name in vain
I don't even know the name
But if I did, well really, what's it to you?
There's a blaze of light
In every word
It doesn't matter which you hear
The holy or the broken Hallelujah

Hallelujah, Hallelujah
Hallelujah, Hallelujah
I did my best, it wasn't much
I couldn't feel, so I tried to touch
I've told the truth, I didn't come to fool you
And even though
It all went wrong
I'll stand before the Lord of Song
With nothing on my tongue but Hallelujah

Hallelujah, Hallelujah...

פרק כ"ז בתהילים מסתיים בפסוק "קווה אל ה' חֲזַק וְיַאֲמֵץ לְבֶּךְ וקווה אל ה'". אין לנו אלא לקוות. לקוות לימים טובים יותר. כי אין למעלה מן התקווה.

מילים ולחן: נעמי שמר 🕞

עוד יש מפרש לבן באופק מול ענן שחור כבד כל שנבקש לו יהי. ואם בחלונות הערב אור נרות החג רועד כל שנבקש לו יהי.

> לו יהי, לו יהי אנא - לו יהי כל שנבקש לו יהי.

מה קול ענות אני שומע קול שופר וקול תופים כל שנבקש לו יהי לו תישמע בתוך כל אלה גם תפילה אחת מפי כל שנבקש לו יהי

לו יהי לו יהי....

בתוך שכונה קטנה מוצלת בית קט עם גג אדום כל שנבקש לו יהי. זה סוף הקיץ סוף הדרך תן להם לשוב הלום כל שנבקש לו יהי.

לו יהי, לו יהי...

ואם פתאום יזרח מאופל על ראשנו אור כוכב כל שנבקש לו יהי. אז תן שלווה ותן גם כוח לכל אלה שנאהב כל שנבקש לו יהי.

לו יהי, לו יהי...

כָּל עוֹד בַּלֵבֶב פְּנִימָה נֶפֶּשׁ יְהוּדִי הוֹמִיָּה וּלְפַאֲתֵי מִזְרָח קָדִימָה עִין לִצִיּוֹן צוֹפִיָּה

עוֹד לֹא אָבָדָה תִּקּוָותֵנוּ הַתִּקְוָוֹה בַּת שְׁנוֹת אַלְפַּיִם לִהְיוֹת עַם חָפְשִׁי בְּאַרְצֵנוּ אָרֵץ צִיּוֹן וִירוּשְׁלַיִם.

יזום והפקת התכנית: המחלקה לארגון וקשר עם ישראלים בתפוצות, ההסתדרות הציונית העולמית עריכה ראשית: גוסטי יהושע-ברוורמן - ראשת המחלקה, יניב נחמיאס - מנהל המחלקה כתיבה, עריכה והפקה: אראלה ורסנו גורן סיוע בפיתוח תוכן: ליאור שגיא, יהב ברנע, אוראל שיינין הגהה לשונית: זאב קינן החוברת הופקה לצרכים פנימיים בלבד Psalm 27 ends with the verse "Hope for the Lord, be strong, and He will give your heart courage, and hope for the Lord."

We have no choice but to hope. To hope for better days, because there is nothing above hope.

Let it Be

Please, let it be

Chorus

Lyrics and music: Naomi Shemer

There is still a white sail on the horizon Opposite a heavy black cloud All that we ask for - let it be And if in the evening windows The light of the holiday candles flickers All that we ask for - let it be Chorus:
Let it be, let it be,
Please-let it be
All that we ask for - let it be.
Let it be, let it be,

All that we ask for - let it be.

What is the sound that I hear
The cry of the shofar and the sound of drums
All that we ask for-let it be
If only there can be heard within all this
One prayer from my lips also
All that we ask for - let it be

Within a small, shaded neighborhood is a small house with a red roof All that we ask for, let it be This is the end of summer, the end of the path Allow them to return safely here All that we ask for - let it be Chorus

And if suddenly, rising from the darkness
Over our heads, the light of a star shines
All that we ask for, let it be
Then grant tranquility and also grant strength
To all those we love
All that we ask for - let it be
Chorus
Source

Lu Yehi

Od yesh mifras lavan ba'ofek mul anan shachor kaved Kol shenevakesh - Lu Yehi. Ve'im bacholonot ha'erev Or nerot hachag ro'ed - Kol shenevakesh - Lu Yehi.

Pizmon:
Lu Yehi, Lu Yehi,
Ana-Lu Yehi
Kol shenevakesh-Lu Yehi.
Lu Yehi, Lu Yehi, Ana, Lu Yehi
Kol shenevakesh-Lu Yehi.

Mah kol anot ani shomei'ah Kol shofar ve'kol tupim Kol shenevakesh-lu yehi Lu tishamah betoch kol eileh Gam t'filah achat mipi Kol shenevakesh-lu yehi

Pizmon

Betoch sh'chuna ktana mutzelet Bayit kat im gag adom Kol shenevakesh lu yehi Zeh sof hakayitz, sof haderech Ten lahem lashuv halom Kol shenevakesh- lu yehi

Pizmor

Ve'im pit'om yizrach mei'ofel Al rosheinu or kochav Kol shenevakesh lu yehi Az ten shalvah veten gam ko'ach Lechol eileh shenohav Kol shenevakesh-lu yehi

Pizmor

Hatikvah

Kol od ba'le'vav p'nima Nefesh yehudi hoʻmiyah. U'lefa-atei mizrach kadimah Ayin le'Tziyyon tzofiyah.

Od lo avda tikva-teinu, Ha'tikvah bat sh'not al-payim Lih-yot am chofshi b'ar-tzeinu Eretz Tziyyon v'Yerushalayim.

As long as within our hearts
The Jewish soul sings,
As long as forward to the East
To Zion, looks the eye Our hope is not yet lost,
It is two thousand years old,
To be a free people in our land
The land of Zion and Jerusalem

e fields of Kibbutz Kfar Aza. Photograph: Rabia Basha

מיגון לניגון - מעגל שיח

לפני או אחרי קיום הטקס "מיגון לניגון" אפשר לקיים מעגל שיח מונחה למבוגרים, שבו נשוחח על נושאים המשיקים לאירועי 7 באוקטובר, באמצעות טקסטים. לקיום מפגש מסוג זה יש לדאוג מראש לפינה שקטה שמתאימה להתכנסות במעגל, להדפיס את הטקסטים על דפים בכמות המשתתפים המשוערת ולקבוע מנחה שמנוסה בהנחיית תוכן.

ישראלית בגולה / ליאת פרנקו

להיות ישראלית בגולה זה לנסות לשחק "שגרה" כשהתודעה במלחמה.

זה להסיע, להביא, להחזיר, לבצע משימות "על אוטומט" כשהגוף במלחמה.

כל תא ותא בגוף נמצאים במתח 24/7.

יום רודף יום. המספרים עולים. הימים עוברים. ואת על אוטומט.

זה לרצות לצעוק שכולם ידעו מה קורה אצלך בבית, אבל לשתוק.

> זה לענות לשאלות של "המשפחה בסדר"? בתשובה לקונית - "הבית שלי לא בסדר". לא לנשום, להיחנק מדמעות.

> > ...ככה זה להיות ישראלי

...זה להתרגש מכל זר שמביע תמיכה. שמחייך אלייך בעיניים טובות. ששואל איך את מרגישה. להוקיר על זה תודה תודה תודה.

זה לחפש בכל רגע עוד מידע, ועוד נתון, ולהרגיש ריקנות כל פעם שאת לא מחוברת.

> העצים במקומם. השמש זורחת. אנשים מחייכים. אבל הבית שלך בסכנה.

לנסות למלא את הפער בתקווה. "יהיה בסדר" ולהבין שזה הכי ישראלי שיש.

זה להיות ישראלית בגולה.

זה לרצות לעזור, להיות משמעותי. לקבל עשרות הודעות. עשרות קבוצות. עשרות מיזמים.

לחשוד. שלא יעבור לאויב. להתחבר רק למי שאתה מכיר.

...להיות ישראלית בגולה זה להיות בתודעת מלחמה אבל מורדמת. מושתקת. כואבת. לבד.

זה לראות ישראלית אחרת ולחבק אותה, בלי מילים. אנחנו מרגישות אותו דבר.

להיות ישראלית בגולה זה לצעוק לאחים ולאחיות שלנו בארץ שאנחנו שם. בדיוק כמוהם. מפחדים, מקווים. ואיתם.

פשוט רק רחוקים.

- מהי החוויה שלכם כישראלים / החוויה שלכם מחוץ לישראל בתקופת מלחמה?
 - האם יש דברים שנראים אחרת בהיותכם מחוץ לישראל?

בנוסף או במקום קריאת הקטע של ליאת פרנקו, אפשר לצפות בסרטון שערכו בכאן 11 ב-19/10/2023, שמביא לקט של עדויות של ישראלים שגרים במדינות שונות בעולם - לסרטון. (הסרטון ארוך, מומלץ לקצר ולקחת קטעים נבחרים ממנו). (אותן שאלות מתאימות לדיון אחרי הצפייה בסרט).

שהר הזיכרון יזכור במקומי / יהודה עמיחי

שֶׁהַר הַזִּיפָרוֹן יִזְכּּר בִּמְקוֹמִי,
זֶה תַּפְקִידוֹ. שָׁהַגַּן לְזַכֶּר יִזְכּּר,
שָׁהָרְחוֹב עַל שֵׁם יִיזְכּר,
שָׁהָבְּנִיִין הַיָּדוֹּעִ יִזְכּר,
שָׁהַבְּנִיִין הַיָּדוֹעִ יִזְכּר,
שֶׁהַבְּנִיִין הַיָּדוֹעַ יִזְכּר,
שֶׁהַפִּר יִזְכּר. שָׁהַדְּנָלִים יִזְכָּר,
הַתִּכְרִיכִים הַצִּבְעוֹנִיִּים שֶׁל הַהִיסְטוֹרְיָה, אֲשֶׁר
הַגּוּפִים שֶׁעֶסְפּוּ הָפְכוּ אָבָק. שֶׁהַאָבָק יִזְכָּר.
שָׁהַאִשְׁפָה תִּיזְכֹּר בַּשַּעַר. שָׁהַשְׁלְיָה תִּיזְכֹּר.
שֶׁחַיַּת הַשָּׁדָה וְעוֹף הַשָּׁמַיִם יֹאכְלוּ וְיִזְכָּרוּ,
שֶׁחַיַּת הַשְּׂדָה וְעוֹף הַשָּׁמַיִם יֹאכְלוּ וְיִזְכָּרוּ,
שֶׁהַלָּם יִזְכְּרוּ,

- מה הזיכרון הכי חזק שלך מה-7 באוקטובר?
 - האם אתם שותפים לתחושה שהעיסוק
 בזיכרון מתיש? אולי נכון להימנע ככל
 האפשר מהעיסוק בזיכרון ובהנצחה?
- במה שונה (או אולי אין כל הבדל) הזיכרון
 "מרחוק" לזיכרון כשאת.ה שם?

From Agony to Hope Discussion Circle

Before or after the "From Agony to Hope" ceremony, you can also hold a facilitated discussion circle for adults, during which you use texts to discuss topics that interface with the October 7th events. To conduct such a discussion circle, you should arrange a quiet venue in advance that is suitable for gathering in a circle, print copies of the texts for the expected number of participants, and choose a group leader who is experienced in facilitating discussions on topics of this nature.

"An Israeli in the Diaspora" / Liat Franco

Being an Israeli in the Diaspora is trying to pretend 'routine' when your mind is in the war.

It's driving, dropping off, picking up, doing errands 'on autopilot' when your body is in the war.

Every single cell in your body is tense 24/7.

One day follows another. The numbers rise. The days go by. And you're on autopilot.

It's wanting to scream so that everyone will know what's going on in your home, but remaining silent.

It's answering questions like "is your family okay?" with a laconic reply - "my home is not okay."

Not breathing, choked with tears.

That's what being an Israeli is.

...

It's being moved by every stranger who expresses support. Who smiles at you with kind eyes. Who asks how you're feeling.

Being thankful, thankful, thankful for that.

It's searching all the time for more information, more facts, and feeling empty whenever you're not connected.

The trees are in the same place. The sun is shining. People are smiling. But your home is in danger.

To try and fill the gap with hope. "It will be okay" and realizing that it's the most Israeli that it gets.

That's being an Israeli in the Diaspora. It's wanting to help, to make a difference. To receive dozens of messages. Dozens of groups. Dozens of projects.

To be wary. So it doesn't reach the enemy. To communicate only with people you know.

...

Being an Israeli in the Diaspora is to be war conscious, but in an induced coma. Paralyzed. In pain. Alone. It's seeing another Israeli and hugging her, without words.

We feel the same thing.

Being an Israeli in the Diaspora is yelling to our brothers and sisters in Israel that we are there. Just like them. Frightened, hoping. And with them. Simply just far away.

- What has been your experience as Israelis/Jews who live outside Israel since the outbreak of the war?
- Do certain things look different because you're not in Israel?

In addition to, or instead of, reading what Liat Franco wrote, you can watch a video made by KAN on October 19, 2023, which includes an assortment of testimonies by Israelis who live in different countries around the world - click here to watch the video. (Because the video is long, it is advisable to focus on select segments from it). (The same questions are relevant to a discussion after watching the video).

Let the Memorial Hill Remember Instead of Me

Yehuda Amichai

Let the memorial hill remember instead of me, that's what it's here for. Let the park in-memory-of remember, let the street that's-named-for remember, let the well-known building remember, let the synagogue that's named after God remember, let the rolling Torah scroll remember, let the prayer for the memory of the dead remember. Let the flags remember those multicolored shrouds of history: the bodies they wrapped have long since turned to dust. Let the dust remember. Let the dung remember at the gate. Let the afterbirth remember. Let the beasts of the field and birds of the heavens eat and remember.

Let all of them remember so that I can rest.

Downloaded from: www.allpoetry.com\

- What is your strongest memory from October 7th?
- Do you share the feeling that dealing with memories is exhausting? Is it perhaps better to avoid dealing with memories and commemorations as much as possible?
- In what ways are 'remote' memories different from memories when you're actually there (or maybe there is no difference)?